

2025/50

10.1.2025

DIREKTIVA SVETA (EU) 2025/50

z dne 10. decembra 2024

o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenj Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zagotavljanje pravične obdavčitve na notranjem trgu in dobro delovanje unije kapitalskih trgov spadata med ključne politične prednostne naloge Unije. V okviru tega je ključno odpraviti ovire za čezmejne naložbe, hkrati pa se boriti proti davčnim goljufijam in davčnim zlorabam. Do takih ovir prihaja, na primer, v primeru neučinkovitih in nesorazmerno obremenjujočih postopkov za zmanjšanje preveč odtegnjenih davkov pri viru od dohodkov v obliki dividend ali obresti, plačanih vlagateljem nerezidentom od delnic ali obveznic, s katerimi se javno trguje. Poleg tega se je v nekaterih primerih izkazalo, da sedanje stanje ni ustrezno za preprečevanje ponavljajočih se tveganj davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom, kot so pokazali številni primeri shem večkratnih zahtevkov za vračilo davka in goljufij, ki vključujejo uporabo dividendne arbitraže ali „strippinga“ dividend (*Cum/Ex* in *Cum/Cum*). Namen te direktive je zato povečati učinkovitost postopkov odtegotovanja davka, hkrati pa jih okrepiti pred tveganjem davčnih goljufij in davčnih zlorab.
- (2) Da bi okrepili zmožnost držav članic za preprečevanje davčnih goljufij in davčnih zlorab ter boj proti njim, ki jo trenutno ovira splošno pomanjkanje zanesljivih in pravočasnih informacij o vlagateljih, je treba zagotoviti možnost skupnega okvira za zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja na čezmejne naložbe v vrednostne papirje, ki je odporen proti tveganju davčnih goljufij in davčnih zlorab. Ta okvir naj bi vodil k zblizjevanju različnih postopkov za zmanjšanje, ki se uporabljajo v državah članicah, hkrati pa, odvisno od primera, izdajateljem vrednostnih papirjev, plačnikom davka, finančnim posrednikom in državam članicam zagotavljal preglednost in gotovost glede identitete vlagateljev. V ta namen bi moral okvir temeljiti na avtomatiziranih postopkih, kot je digitalizacija potrdila o davčnem rezidentstvu tako z vidika postopka kot tudi oblike. Okvir bi moral biti tudi dovolj prožen, da bi ustrezno upošteval različne sisteme, ki se uporabljajo v različnih državah članicah, hkrati pa zagotavljal ustrezna orodja za preprečevanje zlorab, da bi se zmanjšalo tveganje davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom. V zvezi s tem je treba upoštevati različne pristope davčnih organov glede na veljavni sistem zmanjšanja. V okviru sistema zmanjšanja pri viru lahko davčni organi pridobijo ustrezne informacije o vlagateljih in plačilni verigi šele po uporabi zmanjšanja. Kadar se nasprotno uporablja sistem vračila, pa je bistveno, da davčni organi pridobijo ustrezne informacije še pred uporabo zmanjšanja, da bi presodili, ali bi bilo treba zmanjšanje odobriti. V obeh sistemih zmanjšanja se določijo pravila o odgovornosti finančnega posrednika v primeru neupravičenih zmanjšanj. Ta direktiva ne omejuje možnosti države članice, da ureja, kako certificirani finančni posredniki nadomestijo stroške, nastale zaradi prilagajanja obveznostim, ki jih določa ta direktiva, ali njihovega izpolnjevanja.
- (3) Ob upoštevanju navedenih razlik in tudi načela sorazmernosti določbe te direktive v zvezi z nacionalnimi registri certificiranih finančnih posrednikov in obveznostmi sporočanja informacij ne bi smele biti zavezujoče za države članice, ki imajo vzpostavljen celovit sistem zmanjšanja pri viru, njihov količnik tržne kapitalizacije pa je pod

⁽¹⁾ Mnenje z dne 28. februarja 2024 (objavljeno v UL C, C/2024/6762, 26.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj>) in mnenje z dne 14. novembra 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C, C/2024/1580, 5.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj>.

določenim pragom, opredeljenim v tej direktivi. Cilj spodbujanja učinkovitih in trdnih sistemov za zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja povsod na notranjem trgu bi bilo treba šteti za dosežen, če države članice, ki še naprej uporabljajo svoj nacionalni sistem zmanjšanja pri viru, izpolnjujejo obe zadevni merili iz te direktive. Prvič, merilo tržne kapitalizacije je povezano z velikostjo gospodarstva in možnim obsegom plačil dividend. Nizka tržna kapitalizacija kaže na majhen obseg razdelitve dividend in s tem manjše tveganje davčnih zlorab. Če država članica za določeno obdobje doseže ali preseže prag količnika tržne kapitalizacije, bi se morala uporabljati in bi morala ostati v uporabi skupna pravila te direktive, ne glede na to, ali kadar koli pozneje njen količnik tržne kapitalizacije pade pod ta prag. Drugič, celoviti sistemi zmanjšanja pri viru, ki omogočajo enostavno in učinkovito uporabo ustrezne davčne stopnje v času plačila, bi se morali šteti za enakovredne sistemu zmanjšanja pri viru iz te direktive. Ti merili lahko skupaj zagotovita, da imajo vlagatelji na notranjem trgu dejanski dostop do učinkovitih postopkov za zmanjšanje davčnega odtegljaja v vseh državah članicah. Za države članice z razmeroma majhnim delniškim trgom in dovolj učinkovitim nacionalnim sistemom zmanjšanja pri viru se zahteve glede spremembe teh sistemov ne bi štejele za sorazmerne. Poleg tega bi skupna pravila iz te direktive zajemala skoraj celoten notranji trg, zato bi bila dosežena ustrezna stopnja zблиžanja.

- (4) Ta direktiva harmonizira dostop do sistemov zmanjšanja za vlagatelje v vseh državah članicah tako, da zagotavlja skupni sistem zmanjšanja pri viru in skupni sistem hitrega vračila, pri čemer državam članicam pod določenimi pogoji in ob upoštevanju razlik v razvoju gospodarstev držav članic še vedno dopušča možnost, da ohranijo nacionalne sisteme zmanjšanja pri viru, hkrati pa zagotavlja dostop do sistemov zmanjšanja v državah članicah. V vsakem primeru pa bi lahko, odvisno od meril za oceno tveganja, zadevne države članice, ki se jim, na primer, zdi primerno okrepiti njihove instrumente za boj proti davčnim goljufijam in davčnim zlorabam, uporabile orodja iz te direktive.
- (5) Da bi nacionalni sistem zmanjšanja pri viru lahko štel za celovitega, bi moral vsebovati več posebnih ključnih značilnosti, določenih v tej direktivi. Fizičnim osebam ali subjektom bi moral zagotavljati, da so upravičeni do širokega dostopa do takega zmanjšanja, in zagotavljati zmanjšanja, če je davčni zavezanec upravičen do njega, razen v primeru, če informacije, ki jih zahteva država članica, niso bile sporočene. Zahtevane informacije načeloma ne bi smele presegati obsega podatkov iz členov 12, 13 ali 15. Nacionalni sistem zmanjšanja pri viru bi moral zagotavljati dostop v zvezi z neposrednimi in posrednimi naložbami in ne bi smel določati dodatnih vstopnih ovir, razen tistih iz člena 11(2). Zato nacionalni sistem zmanjšanja pri viru ne bi smel zagotavljati le pravne možnosti za zmanjšanja, temveč bi moralo biti zmanjšanja tudi dejansko odobreno v primerih, ko je davčni zavezanec do njega upravičen. Nacionalni sistem zmanjšanja pri viru ne bi smel nalagati dodatne obveznosti, kot je vzporedni sistem poročanja. Država članica bi morala določiti pravila o odgovornosti za izgubo prihodkov od davčnega odtegljaja in kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb o tem sistemu zmanjšanja pri viru. V zvezi s pogojem količnika tržne kapitalizacije bi moral Evropski organ za vrednostne papirje in trge (v nadaljnjem besedilu: ESMA) zagotoviti podatke, ki se zahtevajo na podlagi regulativnih tehničnih standardov. Če država članica ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več vsaj enega izmed dveh pogojev, in sicer glede celovitega sistema zmanjšanja pri viru in praga količnika tržne kapitalizacije, bi morala v nacionalno zakonodajo prenesti vse določbe te direktive.
- (6) Da bi zagotovili sorazmeren pristop, bi morala ta direktiva zajemati postopke za zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja le v tistih državah članicah, ki obračunavajo davčni odtegljaj od dividend v denarju ali delnicah po različnih stopnjah, odvisno od davčnega rezidentstva posameznega vlagatelja. V teh primerih morajo države članice zagotoviti zmanjšanje, kadar se v primeru, ko bi bilo treba uporabiti nižjo stopnjo davka, uporabi višja stopnja. Države članice bi morale imeti tudi možnost, da podobne postopke izvajajo v zvezi s plačili obresti nerezidentom od obveznic, s katerimi se javno trguje, da bi izboljšale učinkovitost ustreznega postopka za zmanjšanje in zagotovile višjo raven izpolnjevanja obveznosti s strani davčnih zavezancev. Postopki iz te direktive ne zadevajo držav članic, ki ne potrebujejo postopkov za zmanjšanje v zvezi s presežnimi davčnimi odtegljaji od dividend in, odvisno od primera, obresti. Kadar je potrebno zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja in da bi zagotovili skupen dostop do zmanjšanja presežnega davčnega odtegljaja, bi morala ta direktiva zagotoviti skupni sistem zmanjšanja pri viru in sistem hitrega vračila, ki bi ju izvajale države članice.
- (7) Glede na to, da bi se vlagatelji lahko nahajali v kateri koli državi članici, bi se morala pravila o skupnem in digitalnem potrdilu o davčnem rezidentstvu (v nadaljnjem besedilu: eTRC) uporabljati v vseh državah članicah. Da bi zagotovili, da imajo vsi davčni zavezanci v Uniji dostop do skupnega, ustreznega in učinkovitega dokazila o svojem davčnem rezidentstvu, bi morale države članice uporabljati avtomatizirane postopke za izdajo potrdil o davčnem rezidentstvu za namene uporabe sistema zmanjšanja pri viru, celovitega sistema zmanjšanja pri viru, sistema hitrega vračila ali standardnega sistema vračila, da se pridobi zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja od dividend, plačanih od

delnic, s katerimi se javno trguje, ali, če je to ustrezno, od obresti, plačanih od obveznic, s katerimi se javno trguje. Poleg tega bi bilo treba eTRC izdajati v enaki prepoznavni in sprejemljivi digitalni obliki ter z enako vsebino.

- (8) Da se omogoči večja učinkovitost, bi moral eTRC kot najdaljše obdobje zajemati koledarsko leto ali davčno leto, na primer davčno leto, ki se začne v enem in konča v drugem koledarskem letu, ali davčno leto, daljše od enega koledarskega leta, za katero je izdano, in bi moralo biti veljavno kot potrdilo rezidentstva za zajeto obdobje. Države članice, ki izdajo potrdilo, bi morale imeti možnost, da eTRC v celoti ali delno razveljavijo, če imajo davčni organi dokaze, da davčni zavezanec ni rezident države članice, ki izda potrdilo, v celotnem ali delnem zajetem obdobju. Da bi omogočili učinkovito identifikacijo subjektov Unije, bi moral eTRC vključevati davčno številko ali, če ta številka ne obstaja, tj. kadar zadevna država članica svojim davčnim zavezancem ne dodeljuje take številke, funkcionalni ekvivalent za davčne namene. Poleg tega bi moral eTRC, kadar ima organ, ki izda eTRC, take podatke, vključevati evropski enotni identifikator (EUID) ali identifikator pravnih subjektov (LEI) ali katero koli registracijsko številko pravnega subjekta, ki velja za celotno zajeto obdobje. Poleg tega bi morala biti v primeru, kadar davčna številka za fizično osebo ne obstaja, ker država članica rezidentstva davčnim zavezancem take številke ne dodeljuje, mogoča tudi uporaba funkcionalnega ekvivalenta za davčne namene. Uporabljeni identifikatorji bi morali veljati za celotno zajeto obdobje.
- (9) eTRC bi moral vsebovati sklic na sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja, v zvezi s katerim davčni zavezanec zahteva, da se šteje za rezidenta za davčne namene, kjer je ustrezno. Da bi država članica vira eTRC priznala kot veljavno dokazilo o davčnem rezidentstvu, kadar se zahteva zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja na podlagi določb sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja, je bistveno, da eTRC vključuje sklic na veljavni sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Organu izdajatelju bi moralo biti omogočeno, da se lahko na zadevnem e-potrdilu o davčnem rezidentstvu sklicuje na več kot en veljaven sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Čeprav je eTRC namenjen predvsem izvajanju postopkov odtegotovanja davka, bi lahko imel tudi širše področje uporabe in se uporabljal za dokazovanje rezidentstva za davčne namene tudi v drugih primerih, ki niso postopki odtegotovanja davka. Za namene postopkov za zmanjšanje davčnega odtegljaja eTRC ne bi smel vključevati nobenih dodatnih informacij. eTRC naj bi bil izdan samo enkrat v koledarskem letu ali enkrat v davčnem letu, tudi če isti davčni zavezanec večkrat izvede naložbo v istih državah članicah vira, v kolikor ostane rezidentstvo davčnega zavezanca za davčne namene enako.
- (10) Za izpolnitev cilja učinkovitejšega zmanjšanja presežnega davčnega odtegljaja bi bilo v vsej Uniji treba uvesti skupne postopke, ki bi omogočali hitro pridobitev jasnih in varnih informacij o identiteti vlagatelja, zlasti v primeru velikih baz vlagateljev, tj. v zvezi z naložbami v vrednostne papirje, s katerimi se javno trguje, kjer je identifikacija posameznih vlagateljev zahtevna. Taki postopki bi morali kot drugi korak omogočati tudi uporabo ustrezne davčne stopnje v času plačila (zmanjšanje pri viru) ali hitro vračilo morebitnega presežka plačanega davka. Glede na to, da čezmejne naložbe običajno vključujejo plačilno verigo finančnih posrednikov, bi morali ustrezni postopki omogočati tudi sledenje in identifikacijo verige posrednikov in posledično toka dohodka od izdajatelja vrednostnega papirja do registriranega lastnika ter informacije o osnovnem vlagatelju. Najpogostejše vrste naložbenih dogovorov običajno vključujejo skrbniško banko ali drug investicijski subjekt, na primer borznega posrednika, ki ima vrednostne papirje na svoje ime za osnovnega vlagatelja. Pri takih dogovorih bi se osnovni vlagatelj štel za registriranega lastnika vrednostnih papirjev. Države članice, ki uporabljajo davčni odtegljaj od dohodkov od vrednostnih papirjev in zagotavljajo zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja, nimajo pa vzpostavljenega celovitega sistema zmanjšanja pri viru ali imajo količnik tržne kapitalizacije, ki je enak pragu iz te direktive ali ga presega, bi zato morale vzpostaviti in voditi nacionalni register tistih finančnih posrednikov, ki imajo pomembno vlogo v plačilni verigi. Potem ko so taki finančni posredniki registrirani, bi bilo treba od njih zahtevati, da sporočajo informacije, ki so jim na voljo o plačilih dividend ali obresti, če je to ustrezno, ki jih izvajajo. Zahtevane informacije bi morale biti omejene na informacije, ki so ključne za rekonstrukcijo plačilne verige in zato koristne za preprečevanje tveganja davčne goljufije ali davčne zlorabe, kolikor so take informacije na voljo posredniku, ki jih sporoča. Države članice, ki uporabljajo davčni odtegljaj od obresti po različnih stopnjah in morajo sodelovati v podobnih postopkih za zmanjšanje ali ki imajo vzpostavljen celovit sistem zmanjšanja pri viru za plačila dividend in imajo količnik tržne kapitalizacije, ki je manjši od praga iz te direktive, bi lahko razmislile tudi o uporabi vzpostavljenega nacionalnega registra, odvisno od primera.
- (11) Ker so finančni posredniki, ki so najpogosteje vključeni v plačilne verige vrednostnih papirjev, velike institucije, kakor so opredeljene v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, in centralne depotne družbe, ki opravljajo storitve plačnika davka, bi morali navedeni subjekti biti zavezani, da zahtevajo registracijo v nacionalnih

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

registriranih držav članic. Kadar taki subjekti poslujejo prek podružnice ali podružnic ali ene ali več hčerinskih družb v kateri koli državi članici, bi jim moralo biti dovoljeno, da obveznosti registracije v vsaki državi članici vira izpolnjujejo kot en certificirani finančni posrednik na ravni skupine ali na ravni posamezne podružnice ali hčerinske družbe ali v kombinaciji obojega. Tudi drugi finančni posredniki bi morali imeti možnost, da po lastni presoji zahtevajo registracijo v nacionalnih registrih držav članic. V obeh primerih, v okviru obvezne in prostovoljne registracije, bi morali imeti finančni posredniki možnost, da se registrirajo sami ali da jih zastopa drug finančni posrednik, ki je del iste skupine in deluje zanje, da bi čim bolj zmanjšali upravno breme in vpliv na to, kako se želijo organizirati. Finančni posredniki bi morali zahtevati registracijo z vložitvijo zahtevka prek evropskega portala certificiranih finančnih posrednikov (v nadaljnjem besedilu: portal), ki bi moral služiti kot enotna vstopna točka. Take zahtevke bi bilo treba prek portala posredovati ustreznim državam članicam. Nato bi se morale države članice odločiti o zahtevku za registracijo. Portal bi moral zato služiti kot orodje, ki odraža odločitve držav članic v zvezi z registracijami finančnih posrednikov.

- (12) Ta direktiva bi morala določiti tudi pravila o zahtevah za registracijo v nacionalnih registrih in pravila o zavrnitvi registracije. V primeru zavrnitve zahtevka za registracijo bi bilo treba finančnim posrednikom še vedno dovoliti, da vložijo drug zahtevek za registracijo pozneje, če so bili razlogi za zavrnitev odpravljene. Potem ko so finančni posredniki registrirani, bi jih bilo treba šteti za „certificirane finančne posrednike“ v zadevni državi članici, zanje pa bi morale veljati obveznosti za certificirane finančne posrednike na podlagi te direktive. Države članice bi morale posodobljati portal v zvezi z registracijami certificiranih finančnih posrednikov. Ta direktiva bi morala določiti tudi pravila o izbrisu certificiranih finančnih posrednikov iz nacionalnega registra ali o zavrnitvi njihove možnosti, da zahtevajo zmanjšanje. Kadar se država članica odloči, da bo certificiranega finančnega posrednika izbrisala iz registra, zavrnila njegovo možnost, da zahteva zmanjšanje, ali zavrnila zahtevek za registracijo, bi morala ta država članica ustrezno posodobiti portal. Namen takih posodobitev je državam članicam omogočiti, da ocenijo sprejete ukrepe, kot je izbris ali zavrnitev, in da te ukrepe upoštevajo pri morebitnih prihodnjih zahtevkih istega finančnega posrednika za registracijo v njihovem nacionalnem registru. Za pravice in obveznosti zadevnih strank v zvezi s katero koli odločitvijo države članice glede registracije v njenem nacionalnem registru in izbriša iz njega, tudi za pravico do pritožbe, se uporabljajo nacionalna pravila zadevne države članice.
- (13) Da bi zagotovili večjo preglednost glede identitete in okoliščin vlagatelja, ki prejme plačilo dividende ali obresti, ter glede toka plačil od izdajatelja, bi morali certificirani finančni posredniki sporočiti ustrezne informacije v določenih rokih. V tej direktivi bi bilo treba določiti dve možnosti sporočanja, in sicer neposredno in posredno sporočanje. Pri neposrednem sporočanju bi moral certificirani finančni posrednik informacije sporočiti neposredno pristojnemu organu države članice vira. Pri posrednem sporočanju bi morali certificirani finančni posredniki zagotoviti informacije vzdolž plačilne verige vrednostnih papirjev v zaporednem vrstnem redu in glede na položaj teh certificiranih finančnih posrednikov v plačilni verigi vrednostnih papirjev, v katero so vključeni. Tako bi morale informacije priti do plačnika davka ali do imenovanega certificiranega finančnega posrednika, ki te informacije sporoči pristojnemu organu države članice vira. Sporočene informacije bi morale zajemati informacije o upravičenosti zadevnega vlagatelja, vendar bi morale biti omejene na informacije, ki so na voljo certificiranemu finančnemu posredniku, ki jih sporoča. Za finančne posrednike, ki nimajo obveznosti, da se registrirajo kot certificirani finančni posredniki, in se niso odločili, da se bodo registrirali kot taki, se obveznosti sporočanja na podlagi te direktive ne bi smele uporabljati. Kljub temu pa so informacije o plačilih, ki jih upravljajo taki posredniki, ki niso certificirani finančni posredniki, še vedno relevantne za ustrezno rekonstrukcijo plačilne verige, preden se uporabijo sistemi zmanjšanja iz te direktive.
- (14) Da bi zagotovili, da v plačilni verigi ni informacijskih vrzeli in da se vlagateljem omogoči dostop do postopkov zmanjšanja, bi morala ta direktiva certificiranemu finančnemu posredniku, ne glede na to, ali je ta neposredno vključen v določeno plačilno verigo ali ne, omogočiti, da prevzame vlogo finančnega posrednika v tej verigi. To pomeni, da certificirani finančni posrednik nosi odgovornosti in obveznosti v zvezi s sporočanjem informacij in sistemom zmanjšanja, ki bi jih nosil finančni posrednik, če bi bil certificiran finančni posrednik. Na podlagi take ureditve med finančnimi posredniki bi bili davčni organi zmožni pridobiti vse ustrezne informacije in učinkovito usklajevati informacije v celotni plačilni verigi, vlagatelji pa bi bili zmožni dostopati do sistema zmanjšanja, tudi v primeru udeležbe finančnega posrednika, ki ni registriran v državi članici ali ga ne zavezujejo obveznosti na podlagi te direktive.

- (15) Ta direktiva certificiranim finančnim posrednikom ne bi smela preprečevati, da naloge, povezane z izpolnjevanjem njihovih obveznosti iz te direktive, oddajo v zunanje izvajanje. Zato bi bilo treba certificiranemu finančnemu posredniku dovoliti, da se za izpolnjevanje ustreznih obveznosti v zvezi s postopki davčnega odtegljaja obrne na tretjo osebo. V vsakem primeru bi moral za zadevne obveznosti ostati odgovoren certificirani finančni posrednik, ki je svoje odgovornosti oddal v zunanje izvajanje.
- (16) Da bi bila unija kapitalskih trgov učinkovitejša in konkurenčnejša, bi bilo treba olajšati in pospešiti postopke za zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja od dohodkov od vrednostnih papirjev, kadar zadevni certificirani finančni posredniki zagotovijo ustrezne informacije, tudi o identiteti vlagatelja. Zadevni certificirani finančni posredniki so vsi tisti certificirani finančni posredniki v plačilni verigi vrednostnih papirjev, ki se nahajajo med vlagateljem in izdajateljem vrednostnih papirjev in od katerih se lahko zahteva zagotovitev informacij o plačilih, ki jih izvedejo necertificirani finančni posredniki v verigi. Ob upoštevanju različnih pristopov v državah članicah bi bilo treba določiti dve vrsti postopkov, in sicer prvi, sistem zmanjšanja pri viru, pri katerem se ustrezna davčna stopnja uporabi neposredno ob odtegnitvi, in drugi, sistem hitrega vračila, pri katerem certificirani finančni posrednik vloži zahtevek za vračilo, ki ga obravnava davčni organ države članice vira v določenem roku, predpisanem s to direktivo. Če se taka vračila ne obravnavajo v navedenem roku, bi bilo treba uporabiti zamudne obresti, kadar tako določajo nacionalna pravila. Države članice, ki uporabljajo poglavje III te Direktive, bi morale imeti možnost, da uvedejo sistem zmanjšanja pri viru ali sistem hitrega vračila ali kombinacijo obeh, s čimer bi zagotovile, da je vsem vlagateljem na voljo vsaj en sistem, v skladu z zahtevami te direktive. Država članica, ki se je odločila za tako kombinacijo, bi morala imeti možnost, da uporabo enega sistema omeji na posebne primere, na primer v scenarijih z nizkim tveganjem, pod pogojem, da drugi sistem ostane na voljo za vse druge primere, ki jih zajema ta direktiva. Prejemniki plačil, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive, na primer dividend družb, ki kotirajo na borzi, plačanih registriranim lastnikom, ki so rezidenti za davčne namene v državi članici vira, dividend družb, ki ne kotirajo na borzi, ali obresti, v primerih, kadar se država članica ni odločila za uporabo te direktive za plačila obresti, bi lahko bili še vedno upravičeni do tega, da zahtevajo zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja na podlagi nacionalnega sistema zmanjšanja pri viru ali sistema vračila, ki se uporablja za postopke za taka plačila.
- (17) Kadar ustrezne zahteve te direktive za plačila, ki spadajo na področje uporabe te direktive, niso izpolnjene ali če tako želi zadevni vlagatelj, bi morale države članice uporabiti postopke za zmanjšanje davčnega odtegljaja na podlagi nacionalnega standardnega sistema vračila kot nadomestilo za pospešene postopke, določene v tej direktivi. Vlagatelji, ki so upravičeni do zmanjšanja, ali njihovi pooblaščen zastopniki, bi morali imeti možnost, da zahtevajo vračilo presežnega davčnega odtegljaja, plačanega v državi članici, le, kadar certificirani finančni posrednik ni izkoristil sistema zmanjšanja pri viru ali sistema hitrega vračila.
- (18) Kadar obstaja tveganje davčne goljufije ali davčne zlorabe, bi države članice morale imeti možnost, da pred obravnavo zahtevka za hitro vračilo izvršujejo ukrepe za boj proti goljufijam in izvedejo temeljite preiskave. V ta namen bi morale imeti države članice pravico, da pod določenimi pogoji zavrnejo zahtevek za vračilo. Navedeni pogoji bi morali vključevati primere, pri katerih zahteve v zvezi z zahtevkom niso izpolnjene ali kadar plačilne verige ni mogoče rekonstruirati. Obstajati bi morala tudi možnost, da se zahtevek za vračilo lahko zavrne tudi, kadar se država članica odloči, da bo začela postopek preverjanja ali davčnega nadzora na podlagi meril za oceno tveganja. Prav tako bi morala obstajati možnost, da se ti postopki preverjanja ali davčnega nadzora izvedejo v vseh primerih, za katere se ugotovi, da predstavljajo tveganje za davčno goljufijo ali davčno zlorabo.
- (19) Da bi zaščitile sisteme za zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja, bi morale države članice, ki vodijo nacionalni register, od certificiranih finančnih posrednikov zahtevati tudi, da preverijo upravičenost vlagateljev, ki želijo uveljavljati zmanjšanje. Certificirani finančni posredniki bi morali zlasti pridobiti potrdilo o davčnem rezidentstvu zadevnega vlagatelja in izjavo, da je ta vlagatelj upravičen do zmanjšanja davčnega odtegljaja na podlagi nacionalnih pravil države članice vira ali sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja ter, če tako zahteva država članica vira, izjavo, da je ta vlagatelj upravičeni lastnik dividend ali obresti v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kot je opisano v komentarju k členu 10 oziroma 11 vzorčne davčne konvencije OECD o dohodku in kapitalu. Tako bi države članice vira morale imeti možnost, da zahtevajo izjavo o upravičenem lastništvu.
- (20) Certificirani finančni posredniki bi prav tako morali preveriti stopnjo davčnega odtegljaja, ki se uporablja na podlagi posebnih okoliščin vlagatelja, in navesti, ali so seznanjeni s kakršno koli finančno ureditvijo v zvezi z osnovnimi vrednostnimi papirji, in ki pred prvim trgovalnim dnevom brez upravičenja do dividende ni bila poravnana, ni potekla ali ni kako drugače prenehala. V tem okviru bi bilo treba obveznost razumeti tako, da bi moral certificirani finančni posrednik, ki je najbližje vlagatelju, svoji stranki, sprejeti razumne ukrepe za izvedbo takih preverjanj v dobri veri.

Certificirani finančni posredniki bi morali na primer preveriti, ali informacije v e-potrdilu o davčnem rezidentstvu ali enakovrednem dokumentu ali informacije v izjavi vlagatelja niso v nasprotju z informacijami, ki so jih ti certificirani finančni posredniki zbrali o svojih strankah pri običajnem poslovanju. Take informacije vključujejo informacije o računih vlagatelja in druge informacije, ki so jih morda zbrali zaradi skladnosti z veljavnimi pravili o poznavanju strank. Zato se od certificiranih finančnih posrednikov ne bi smelo zahtevati, da opravijo nadaljnja preverjanja ali da od svoje stranke zahtevajo in zbirajo dodatne informacije. Poleg tega bi bilo treba od vlagatelja zahtevati, da finančnega posrednika obvesti o vseh spremembah svojih zadevnih okoliščin. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da se zahteve glede skrbnega preverjanja izvajajo vsako leto, razen če certificirani finančni posrednik ve oziroma bi moral vedeti, da so se okoliščine spremenile ali da so informacije nepravilne ali nezanesljive.

- (21) Uporaba postopkov za zmanjšanje davčnega odtegljaja na podlagi te direktive temelji na pogoju, da je registrirani lastnik, ki je fizična oseba ali subjekt in je upravičen do prejemanja dividend ali obresti kot imetnik vrednostnih papirjev, tudi oseba, ki je upravičena do zmanjšanja davčnega odtegljaja v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kot je ustrezno. Kadar je registrirani lastnik upravičen tudi do zmanjšanja, bi se morale uporabljati le določbe za neposredne naložbe. V primerih, ko registrirani lastnik in oseba, ki je upravičena do zmanjšanja, nista ista oseba, pa bi se morale uporabljati določbe za posredne naložbe. Določbe za posredne naložbe zagotavljajo zmanjšanje v primerih, ko bi nekateri kolektivni naložbeni podjetji (KNP) ali vlagatelji vanje lahko bili upravičeni do zmanjšanja, vendar niso registrirani lastnik, ker so vrednostni papirji v lasti druge pravne osebe ali fiskalno transparentnega KNP. Določbe za posredne naložbe zagotavljajo dostop zakonitih vlagateljev do postopkov na podlagi te direktive. Zato bi morale države članice pri razlagi koncepta KNP vključiti KNP, ki so upravičeni do zmanjšanja presežnega davčnega odtegljaja zase, in KNP, v katerih so vlagatelji, ki imajo lastniški kapital v KNP, upravičeni do zmanjšanja, na podlagi nacionalnih pravil države članice vira ali sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Če je certificirani finančni posrednik vključen v posredne naložbe, bi še vedno moral izpolnjevati zahteve glede skrbnega preverjanja. Poleg tega bi morala obstajati možnost, da je lahko certificirani finančni posrednik odgovoren v primeru izgube davčnih prihodkov.
- (22) Priznava se, da se lahko finančni dogovori uporabljajo za to, da se v celoti ali delno prenese lastništvo vrednostnih papirjev ali zadevna naložbena tveganja. Ravno tako se taki dogovori uporabljajo tudi v shemah dividendne arbitraže in „strippinga“ dividend, kot sta shemi *Cum/Ex* in *Cum/Cum*, katerih edini namen je pridobiti vračila, v primerih, ko ni upravičenja, ali povečati znesek vračila, do katerega je vlagatelj upravičen. Obstajati bi morala možnost, da dogovori, kot so standardizirane terminske pogodbe, posli začasne prodaje, posojanje in izposojanje vrednostnih papirjev, posli nakupa in ponovne prodaje ali posli prodaje in ponovnega nakupa, izvedeni finančni instrumenti, posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in pogodbe na razliko, štejejo za finančne dogovore v primerih, ko vključujejo začasno ali trajno delitev med fizično osebo ali subjektom, ki nosi gospodarska tveganja naložbe, in zakonitim lastnikom delnice ali osnovnih pravic. Navedeni primeri niso izključni.
- (23) Poleg tega se v primeru finančnih dogovorov razume, da se lastništvo vrednostnih papirjev ne prenese na kupca ali izposojevalca, če gospodarsko tveganje še vedno nosi prodajalec ali posojevalec vrednostnih papirjev prek pravnih poslov, kot so posojanje vrednostnih papirjev, opcije ali standardizirane terminske pogodbe. Obstajati bi morala možnost, da vsakršen dogovor, na podlagi katerega se dividende kompenzirajo med zadevnima strankama, šteje za finančni dogovor. Zadevni stranki ne prejmeta vedno denarne kompenzacije, temveč lahko prejmeta kompenzacijo tudi na bolj posredne načine, na primer prek razlik v cenah vrednostnih papirjev ali izvedenih finančnih instrumentov. Davčni organi potrebujejo informacije o finančnih dogovorih za boj proti davčnim goljufijam in davčnim zlorabam. Kadar se take informacije sporočajo neposredno, bi jih bilo treba zahtevati le od certificiranih finančnih posrednikov, ki so bili zaradi svojega položaja v verigi morda neposredno vključeni v zadevni finančni dogovor, kar velja za certificirane finančne posrednike, ki zaprosijo za zmanjšanje. Kadar se take informacije sporočajo posredno, bi moral informacije o finančnih ureditvah sporočiti certificirani finančni posrednik registriranega lastnika. V takih primerih bi bilo treba informacije sporočiti vzdolž plačilne verige vrednostnega papirja v zaporednem vrstnem redu, tako da na koncu dosežejo plačnika davka ali imenovanega certificiranega finančnega posrednika. To pomeni, da morajo drugi certificirani finančni posredniki, ki sporočajo informacije, posredovati informacije o zadevnih finančnih dogovorih plačniku davka ali imenovanemu certificiranemu finančnemu posredniku, tudi če zadevni certificirani finančni posredniki, ki sporočajo informacije, niso neposredno vključeni v zadevni finančni dogovor. Poročanje o finančnih dogovorih se ne bi smelo zahtevati v primeru obveznic in plačil obresti.
- (24) Države članice bi morale imeti možnost, da omejijo uporabo sistema za zmanjšanje pri viru ali sistema hitrega vračila, kadar predstavljata povečano tveganje davčne goljufije ali davčne zlorabe. Zato je primerno sestaviti seznam takih primerov, v katerih imajo države članice možnost, da izključijo zahteve za zmanjšanje in opravijo nadaljnja

preverjanja. Da bi se upoštevale razlike med nacionalnimi pravnimi sistemi in zlasti ocene davčnega tveganja, sestava takega seznama ne bi smela biti obvezna, države članice pa bi morale imeti diskrecijsko pravico, da določijo, v katerih primerih bi se moral uporabljati standardni sistem vračila. Države članice bi morale zagotoviti, da nacionalna pravila, s katerimi se prenaša ta direktiva, ne dovoljujejo primerov, ki jih država članica obravnava kot primere, ki predstavljajo povečano tveganje za okoriščanje z zmanjšanje pri viru ali hitrim vračilom. Taki ukrepi bi zagotovili, da se davčni organi lahko bolje borijo proti zlorabam, saj bi imeli možnost opravljanja dodatnih preverjanj, da bi ugotovili, ali so zahtevki za zmanjšanje upravičeni in ali jih je treba odobriti. Eden od takih ukrepov je prag, ki je povezan z bruto zneskom dividend. Navedeni prag bi bilo treba izračunati na registriranega lastnika ali na vlagatelja, ki je upravičen do zmanjšanja presežnega davčnega odtegljaja, če je registrirani lastnik kolektivni naložbeni podjem ali imenovana pravna oseba takega podjema. Ta prag se ne bi smel uporabljati v primerih, ko so kolektivni naložbeni podjem, ki je ustanovljen in reguliran v Uniji, ali z upraviteljem, ustanovljenim in reguliranim v Uniji, zakonsko predpisan pokojninski načrt države članice ali institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščen v državi članici v skladu s členom 9(1) Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾, upravičeni do zmanjšanja. Zadevni podjemi, skladi in institucije so zelo regulirani ter so predmet nadzora pristojnih nacionalnih organov in strogih notranjih kontrol. Taka ureditev in nadzor zagotavljata skladnost z ustreznimi predpisi in zmanjšujeta tveganje davčne goljufije in davčne zlorabe.

- (25) Ne glede na to pa obstajajo primeri, v katerih bi davčni zavezanci lahko zahtevali znižano stopnjo davčnega odtegljaja na podlagi pravnih aktov Unije, ki se izvajajo z nacionalnimi pravili. To bi običajno veljalo, kadar nacionalna pravila zagotavljajo svobodo ustanavljanja ali prosti pretok kapitala v domačih in v primerljivih zunanjih situacijah ali v primeru prenosa direktive. V takih primerih je lahko treba opraviti preverjanja, zlasti za oceno primerljivosti situacij in uporabe nacionalnega prava v čezmejnih primerih. Kadar se taka preverjanja zahtevajo, bi morale države članice imeti možnost, da zadevne primere obravnavajo v okviru svojih obstoječih nacionalnih sistemov zmanjšanja pri viru, kar vodi do najhitrejšega in najvarnejšega zmanjšanja pri viru.
- (26) Glede na pomembno vlogo certificiranih finančnih posrednikov pri sporočanju popolnih in točnih informacij, ki služijo kot podlaga za zmanjšanje ali vračilo davčnega odtegljaja, je primerno, da nacionalna pravila držav članic vsebujejo vsaj pravila, na podlagi katerih se certificiranim finančnim posrednikom lahko pripiše odgovornost za celotno ali delno izgubo prihodka od davčnega odtegljaja, ki nastane zato, ker v celoti ali deloma ne izpolnjujejo ključnih obveznosti iz te direktive. Države članice bi morale imeti možnost, da s svojimi nacionalnimi pravili določijo objektivno solidarno odgovornost za certificirane finančne posrednike, ki vložijo zahtevek za zmanjšanje. Poleg tega bi morala nacionalna pravila držav članic še naprej v celoti urejati druge vidike odgovornosti. Med temi drugimi vidiki so lahko plačniki davka, ki delujejo skupaj ali posamično in ne delujejo kot certificirani finančni posredniki, in primeri, povezani z neposredno ali posredno odgovornostjo registriranih lastnikov in vlagateljev, ki certificiranim finančnim posrednikom predložijo nepopolne ali nepravilne informacije. Ta direktiva ne določa pravil o odgovornosti v zvezi s standardnim sistemom vračila.
- (27) Da bi zagotovili učinkovitost veljavnih pravil, bi morale države članice določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Take kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (28) Pravilen prenos te direktive v vsaki zadevni državi članici je ključen za spodbujanje unije kapitalskih trgov kot celote in za zaščito davčnih prihodkov držav članic. Države članice bi morale zato Komisiji redno sporočati statistične informacije o izvajanju in izvrševanju nacionalnih ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive, na njihovem ozemlju. Komisija bi morala na podlagi informacij, ki jih zagotovijo države članice, in drugih razpoložljivih podatkov pripraviti oceno učinkovitosti veljavnih pravil. V tem okviru bi morala Komisija preučiti, ali bi bilo treba posodobiti pravila, uvedena s to direktivo.
- (29) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, zlasti glede digitalnega potrdila o davčnem rezidentstvu, portala, sporočanja s strani finančnih posrednikov, izjave registriranega lastnika in zahtevka za zmanjšanje na podlagi te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnih obrazcev

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.

- (30) Vsaka obdelava osebnih podatkov v okviru te direktive bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Dejanja obdelave podatkov, določena na podlagi te direktive, imajo cilj, ki je v splošnem javnem interesu, in sicer davčne zadeve, ter dodatne cilje boja proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom, zaščite davčnih prihodkov in spodbujanja pravične obdavčitve, kar krepi možnosti za socialno, politično in gospodarsko vključevanje v državah članicah. Zato bi morale imeti države članice za namene pravilne uporabe te direktive in za zaščito zadevnih ciljev v splošnem javnem interesu možnost, da omejijo obseg nekaterih pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz Uredbe (EU) 2016/679. Ne glede na to pa take omejitve ne bi smele presežati tistega, kar je nujno potrebno za doseganje navedenih ciljev. V zvezi z dodatnimi informacijami, ki bi se lahko na podlagi te direktive zahtevale za dokazovanje rezidentstva davčnega zavezanca za davčne namene, bi bilo treba zbiranje takih informacij v zvezi s fizično osebo razumeti kot omejeno na identifikacijo fizične osebe.
- (31) Ker cilja te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč ga zaradi čezmejne narave zadevnih poslov in potrebe po zmanjšanju stroškov izpolnjevanja obveznosti na notranjem trgu kot celoti lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (32) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, ki je mnenje podal 8. avgusta 2023 –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

- (a) izdajanju digitalnega potrdila o davčnem rezidentstvu s strani držav članic in
- (b) postopku za zmanjšanje morebitnega presežnega davčnega odtegljaja, ki ga lahko država članica obračuna od dividend od delnic, s katerimi se javno trguje, in, kadar je ustrezno, od obresti iz obveznic, s katerimi se javno trguje, plačanih registriranim lastnikom, ki so rezidenti za davčne namene zunaj navedene države članice.

Člen 2

Področje uporabe

1. Poglavji I in IV se uporabljata za vse države članice. Poglavje II se uporablja za vse države članice v zvezi z vsemi fizičnimi osebam in subjekti, ki so rezidenti za davčne namene v njihovi jurisdikciji.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

2. Poglavje III se začne uporabljati za vse države članice, ki zagotavljajo zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja od dividend, plačanih od delnic, s katerimi se javno trguje in ki jih je izdal subjekt, ki je rezident za davčne namene v njihovi jurisdikciji, če:

- (a) nimajo celovitega sistema zmanjšanja pri viru, ki se uporablja za takn presežni davčni odtegljaj, ali
- (b) je njihov količnik tržne kapitalizacije, kot je določen v zadnjih štirih objavah Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA), ki so na voljo 31. decembra 2028, enak ali večji od 1,5 % za vsako od štirih zaporednih let.

3. Država članica s celovitim sistemom zmanjšanja pri viru, ki se uporablja za presežni davčni odtegljaj od dividend, plačanih od delnic, s katerimi se javno trguje in ki jih izda rezident v njeni jurisdikciji, se lahko odloči, da uporablja poglavje III, če je njen količnik tržne kapitalizacije, kot je naveden v zadnjih štirih objavah ESMA, ki so na voljo 31. decembra 2028, manjši od 1,5 % za vsaj eno od štirih zaporednih let.

4. Država članica uporablja poglavje III v petih letih od četrte zaporedne objave podatkov s strani ESMA, v kateri je navedeno, da je količnik tržne kapitalizacije te države članice dosegel ali presegel 1,5 % v vsakem od štirih zaporednih let.

5. Država članica, ki zagotavlja zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja od obresti, plačanih od obveznic, s katerimi se javno trguje in ki jih je izdal rezident v njeni jurisdikciji, lahko uporablja poglavje III.

6. Potem ko se poglavje III začne uporabljati za katero koli državo članico na podlagi odstavka 2 ali 4 tega člena, se zanjo tudi nadalje uporablja, ne glede na to, ali so pogoji, ki so sprožili njegovo uporabo, še vedno izpolnjeni ali ne.

Kadar se države članica odloči za uporabo poglavja III na podlagi odstavka 3 tega člena, je uporaba te možnosti nepreklicna.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „presežni davčni odtegljaj“ pomeni razliko med zneskom davčnega odtegljaja, ki ga država članica obračuna od plačil dividend ali obresti od vrednostnih papirjev nerezidenčnim lastnikom, tako, da uporabi splošno domačo stopnjo, in nižjim zneskom davčnega odtegljaja, ki ga ta država članica uporablja za iste dividende ali obresti v skladu s sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali posebnimi nacionalnimi pravili, odvisno od primera;
- (2) „delnica, s katero se javno trguje“ pomeni delnico, sprejeto v trgovanje na reguliranem trgu ali s katero se trguje v večstranskem sistemu trgovanja;
- (3) „obveznica, s katero se javno trguje“ pomeni obveznico, sprejeto v trgovanje na reguliranem trgu ali s katero se trguje v večstranskem sistemu trgovanja ali organiziranem sistemu trgovanja;
- (4) „finančni posrednik“ pomeni kogarkoli od naslednjega, ki je del plačilne verige vrednostnih papirjev med subjektom, ki izdaja vrednostne papirje, in registriranim lastnikom, ki prejema plačila od takih vrednostnih papirjev:
  - (a) centralno depotno družbo, kakor je opredeljena v členu 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾;
  - (b) kreditno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (c) investicijsko podjetje;
  - (d) podružnico katerega koli subjekta iz točk (a), (b) ali (c) ali

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

- (e) pravno osebo iz tretje države, ki ima na podlagi primerljive zakonodaje tretje države, katere rezident je, dovoljenje za opravljanje storitev, ki so primerljive s tistimi, ki jih opravlja kateri koli subjekt iz točk (a), (b) ali (c) ali podružnica take pravne osebe iz tretje države.
- (5) „certificirani finančni posrednik“ pomeni finančnega posrednika, ki je registriran v nacionalnem registru iz člena 5;
- (6) „subjekt“ pomeni pravno osebo ali pravni dogovor, vključno s kapitalsko družbo, osebno družbo, skladom ali ustanovo, vendar ne omejeno nanje;
- (7) „kolektivni naložbeni podjem“ pomeni KNPVP, EU AIS, ali alternativni investicijski sklad, ki ga upravlja EU UAIS, ali kateri koli drug kolektivni naložbeni podjem, ki je na podlagi nacionalnih pravil države članice vira ali sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja upravičen do zmanjšanja presežnega davčnega odtegljaja, ali kolektivni naložbeni podjem, katerega osnovni vlagatelji so upravičeni do takega zmanjšanja, ki se lahko zahteva zanje, razen tistih kolektivnih naložbenih podjemov, ki imajo ali katerih upravitelj ali depozitar ima sedež v tretji državi iz Priloge I k sklepom Sveta o revidiranem seznamu EU z jurisdikcijami, ki niso pripravljene sodelovati v davčne namene, ali iz tabele I Priloge k Delegirani uredbi Komisije (EU) 2016/1675 ⁽⁹⁾;
- (8) „institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje“ pomeni institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor je opredeljena v členu 6(1) Direktive (EU) 2016/2341;
- (9) „EUID“ pomeni evropski enotni identifikator, kakor je naveden v členu 16 Uredbe (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾;
- (10) „davčna številka“ ali „TIN“ pomeni enolično identifikacijsko oznako za davčne namene registriranega lastnika v državi članici;
- (11) „postopek za zmanjšanje davčnega odtegljaja“ pomeni postopek, s katerim se registriranemu lastniku, ki prejme dividende ali obresti iz vrednostnih papirjev, pri katerih lahko pride do presežnega davčnega odtegljaja, ta presežek davčnega odtegljaja zmanjša ali povrne;
- (12) „pristojni organ“ pomeni organ, ki ga je država članica imenovala v skladu s členom 5, vključuje pa vsako osebo, ki jo je tak organ v skladu z nacionalnimi pravili pooblastil, da za namene te direktive deluje zanj;
- (13) „vrednostni papir“ pomeni delnico, s katero se javno trguje, ali obveznico, s katero se javno trguje;
- (14) „potrdila o lastništvu“ pomeni finančne instrumente, s katerimi se lahko trguje na kapitalskem trgu države članice ali tretje države in ki pomenijo lastništvo vrednostnih papirjev izdajatelja v Uniji, pri čemer se z njimi trguje na mestu trgovanja v državi članici ali tretji državi in se z njimi trguje neodvisno od vrednostnih papirjev izdajatelja;
- (15) „velika institucija“ pomeni veliko institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 146, Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (16) „skupina“ pomeni skupino, kakor je opredeljena v členu 2, točka 12, Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾;
- (17) „plačnik davka“ pomeni subjekt, ki ima odgovornost ali ki je bil pooblaščen v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira za odtegotvanje davčnega odtegljaja od plačila dividend ali obresti od vrednostnih papirjev in za prenos takega davčnega odtegljaja davčnemu organu države članice vira;

⁽⁹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1675 z dne 14. julija 2016 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z opredelitvijo tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo strateške pomanjkljivosti (UL L 254, 20.9.2016, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

- (18) „referenčni datum“ pomeni datum, ki ga določi izdajatelj vrednostnega papirja in na katerega se določijo identiteta imetnika tega vrednostnega papirja ter pravice, ki izhajajo iz njega, in sicer na podlagi poravnanih pozicij, ki so v nematerializirani obliki v knjigah finančnega posrednika ob zaključku njegovega poslovanja;
- (19) „poravnava“ pomeni zaključitev posla z vrednostnimi papirji, kadar je sklenjena z namenom, da stranke v tem poslu s prenosom denarja ali vrednostnih papirjev ali obojega izpolnijo svojo obveznost, kakor je opredeljeno v členu 2(1), točka 7, Uredbe (EU) št. 909/2014;
- (20) „registrirani lastnik“ pomeni vsako fizično osebo ali subjekt, ki je upravičen do prejema dividend ali obresti od vrednostnih papirjev, od katerih se odtegne davek pri viru v državi članici, kot imetnik vrednostnih papirjev na referenčni datum, brez poseganja v prilagoditve transakcij, ki še čakajo na poravnavo in bi se lahko izvedle v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira, ter ki ni finančni posrednik, ki v zvezi s temi dividendami ali obrestmi deluje za račun drugih;
- (21) „naložbeni račun“ pomeni račun ali račune, ki jih finančni posredniki zagotovijo registriranim lastnikom in na katerih se vodijo ali registrirajo vrednostni papirji registriranih lastnikov;
- (22) „gotovinski račun“ pomeni račun ali račune, na katere se izvedejo plačila v zvezi z vrednostnimi papirji, ki se vodijo ali so registrirani na naložbenem računu;
- (23) „prvi trgovalni dan brez upravičenja do dividende“ pomeni datum, od katerega se z delnicami trguje brez pravic, ki izhajajo iz njih, vključno s pravico do udeležbe in glasovanja na skupščini delničarjev, kadar je to ustrezno;
- (24) „datum plačila“ pomeni datum, na katerega registriranemu lastniku dospe v plačilo dividenda delnice, s katero se javno trguje, ali obresti obveznice, s katero se javno trguje;
- (25) „finančni dogovor“ pomeni vsak dogovor ali niz dogovorov ali vsako pogodbeno obveznost, v skladu s katero:
- (a) se kateri koli del lastništva delnice, s katero se javno trguje in od katere se plača dividenda, trajno ali začasno prenese na povezano ali na neodvisno stranko ali bi se lahko prenesel nanjo ali
  - (b) se dividenda v celoti ali delno kompenzira med povezanimi ali neodvisnimi strankami, z denarjem ali v kateri koli drugi obliki;
- (26) „plačilna veriga vrednostnih papirjev“ pomeni zaporedje finančnih posrednikov, ki upravljajo plačila dividend ali obresti od vrednostnih papirjev med izdajateljem vrednostnih papirjev in registriranim lastnikom, kateremu se plačajo dividende ali obresti od takih vrednostnih papirjev, ter vključuje borzne posrednike, ki so investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje na podlagi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾, ali so kreditne institucije, ki imajo dovoljenje na podlagi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾, kadar opravljajo eno ali več investicijskih storitev ali investicijske dejavnosti, in pravne osebe iz tretje države, ki imajo dovoljenje na podlagi primerljivih pravil tretje države, katere rezident so, kadar opravljajo investicijske storitve ali investicijske dejavnosti;
- (27) „sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja“ pomeni sporazum ali konvencijo, ki se uporablja med dvema ali več jurisdikcijami in določa odpravo dvojnega obdavčevanja dohodka in, kadar je ustrezno, kapitala;
- (28) „država članica vira“ pomeni državo članico rezidentstva izdajatelja vrednostnega papirja, ki plača dividende ali obresti;
- (29) „sistem hitrega vračila“ pomeni sistem, pri katerem se plačilo dividend ali obresti opravi ob upoštevanju splošne domače stopnje davčnega odtegljaja, temu pa sledi zahtevek za vračilo presežnega davčnega odtegljaja v roku, določenem v členu 14;
- (30) „sistem zmanjšanja pri viru“ pomeni sistem, pri katerem se ob plačilu dividend ali obresti uporabi ustrezna stopnja davčnega odtegljaja v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili ali mednarodnimi sporazumi, kot je ustrezni sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja;

⁽¹²⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽¹³⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (31) „celovit sistem zmanjšanja pri viru“ pomeni sistem zmanjšanja pri viru, ki ga uporablja država članica in izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) zagotavlja dostop do zmanjšanja kateri koli fizični osebi ali subjektu, ki je upravičen do zmanjšanja v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kot je ustrezno;
  - (b) zagotavlja zmanjšanje kateri koli fizični osebi ali subjektu iz točke (a) na datum plačila, razen v primeru, če informacije, ki jih zahteva država članica, ki izvede zmanjšanje, niso bile sporočene;
  - (c) razen v okoliščinah iz člena 11(2), država članica ne izključuje zahtevkov za zmanjšanje;
  - (d) razen v okoliščinah iz člena 11(2), država članica od fizične osebe ali subjekta, upravičenega do zmanjšanja, ali od finančnega posrednika, ki ni plačnik davka, ne zahteva dodatnih informacij niti mu ne nalaga dodatnih obveznosti, razen informacij in obveznosti iz členov 12, 13 in 15, kot je ustrezno;
  - (e) država članica je določila pravila o odgovornosti za celotno ali delno izgubo prihodkov od davčnega odtegljaja, ki jo je ta država članica utrpela zaradi uporabe zadevnega sistema zmanjšanja pri viru, ter
  - (f) država članica je določila pravila o učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb o zadevnem sistemu zmanjšanja pri viru;
- (32) „tržna kapitalizacija“ pomeni skupno vrednost delnic, s katerimi se javno trguje, družb, katerih delnice so sprejete v trgovanje na reguliranem trgu ali v večstranskem sistemu trgovanja in ki so zastopane v državi članici, vsako leto pa jo objavi ESMA;
- (33) „količnik tržne kapitalizacije“ pomeni količnik, izražen kot odstotek tržne kapitalizacije države članice na dan 31. decembra od skupne tržne kapitalizacije Unije na dan 31. decembra danega leta;
- (34) „standardni sistem vračila“ pomeni sistem, pri katerem se plačilo dividend ali obresti opravi ob upoštevanju splošne domače stopnje davčnega odtegljaja, temu pa sledi zahtevek za vračilo presežnega davčnega odtegljaja, ki ne spada v okvir postopka, določenega v členu 14;
- (35) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU;
- (36) „KNPVP“ pomeni KNPVP, kakor je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾
- (37) „EU AIS“ pomeni EU AIS, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka (k), Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾
- (38) „EU UAIS“ pomeni EU UAIS, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka l, Direktive 2011/61/EU.

2. Za namene odstavka 1, točki 2 in 3, tega člena „regulirani trg“, „večstranski sistem trgovanja“ in „organizirani sistem trgovanja“ pomenijo regulirani trg, večstranski sistem trgovanja in organizirani sistem trgovanja, kakor so opredeljeni v členu 4(1), točke 21, 22 oziroma 23, Direktive 2014/65/EU.

3. Za namene odstavka 1, točka 20, lahko države članice vira v skladu s svojimi nacionalnimi pravili štejejo imetnika potrdil o lastništvu za registriranega lastnika namesto imetnika osnovnih vrednostnih papirjev, kot da bi imetnik potrdil o lastništvu neposredno vložil v take vrednostne papirje.

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

POGLAVJE II

Digitalno potrdilo o davčnem rezidentstvu

Člen 4

Digitalno potrdilo o davčnem rezidentstvu (eTRC)

1. Države članice določijo avtomatiziran postopek za izdajo digitalnih potrdil o davčnem rezidentstvu (v nadaljnjem besedilu: eTRC) fizičnim osebam ali subjektom, za katere se šteje, da so rezidenti za davčne namene v njihovi jurisdikciji.
2. Države članice ob upoštevanju odstavka 4 izdajo eTRC na podlagi informacij, s katerimi je organ, ki izda potrdilo, seznanjen na dan izdaje, in sicer v 14 koledarskih dneh od predložitve zahtevka. ETRC mora izpolnjevati tehnične zahteve iz Priloge I in vsebovati naslednje informacije:
  - (a) če je davčni zavezanec fizična oseba, ime in priimek, datum rojstva in davčno številko ali, če te ni, funkcionalni ekvivalent za davčne namene;
  - (b) če je davčni zavezanec subjekt, naziv, davčno številko ali, če te ni, funkcionalni ekvivalent za davčne namene in, kadar je na voljo, evropski enotni identifikator (EUID) ali identifikator pravnega subjekta (LEI) ali katero koli registracijsko številko pravnega subjekta, ki velja za celotno obdobje, zajeto z e-potrdilom o davčnem rezidentstvu;
  - (c) naslov davčnega zavezanca;
  - (d) datum izdaje eTRC;
  - (e) zajeto obdobje;
  - (f) davčni organ, ki je izdal eTRC;
  - (g) enega ali več sporazumov o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katerih davčni zavezanec zahteva, da se šteje za rezidenta za davčne namene v državi članici, ki izda potrdilo, kadar je ustrezno;
  - (h) vse dodatne informacije, ki so potrebne za dokazovanje rezidentstva davčnega zavezanca za davčne namene, če naj se eTRC ne bi uporabljalo za zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja v Uniji.
3. ETRC:
  - (a) zajema obdobje, ki ne presega koledarskega leta ali davčnega leta, za katero je izdano, kot je ustrezno v državi članici, ki izda potrdilo, in
  - (b) je veljavno kot potrdilo davčnega rezidentstva za zajeto obdobje, razen če ima država članica, ki izda eTRC, dokaze, da oseba, na katero se eTRC nanaša, ni rezident za davčne namene v njeni jurisdikciji za celotno zadevno obdobje ali del tega obdobja, in ta država članica v celoti ali delno razveljavi eTRC.
4. Če je za preverjanje davčnega rezidentstva določenega davčnega zavezanca potrebnih več kot 14 delovnih dni, država članica fizično osebo ali subjekt, ki zahteva eTRC, obvesti o potrebnem dodatnem času in razlogih za zamudo.
5. Države članice eTRC, ki ga je izdala druga država članica, priznajo kot dokazilo o rezidentstvu davčnega zavezanca v tej drugi državi članici v skladu z odstavkom 3, brez poseganja v možnost držav članic, da dokažejo, da je ta davčni zavezanec rezident za davčne namene v njihovi jurisdikciji.
6. Država članica sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi od fizične osebe ali subjekta, ki se šteje za rezidenta za davčne namene v njeni jurisdikciji, zahtevajo, da davčni organ, ki izda eTRC, obvesti o kakršni koli spremembi, ki bi lahko vplivala na veljavnost ali vsebino eTRC.
7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zahtevajo, da se predloži eTRC, kadar se za fizično osebo ali subjekt, ki se šteje za rezidenta za davčne namene v državi članici, pri uporabi zmanjšanja pri viru ali hitrega vračila zahteva dokazilo o davčnem rezidentstvu, da bi se pridobilo zmanjšanje presežnega davčnega odtegljaja od dividend, plačanih od

delnic, s katerimi se javno trguje, ali, če je to ustrezno, od obresti, plačane od obveznic, s katerimi se javno trguje, ki jih izda rezident v njihovi jurisdikciji.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi standardne elektronske obrazce za izdajo eTRC, vključno z jezikovno ureditvijo, in tehnične protokole, vključno z varnostnimi standardi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21.

POGLAVJE III

Postopki za zmanjšanje davčnega odtegljaja

Oddelek 1

Certificirani finančni posredniki

Člen 5

Nacionalni register certificiranih finančnih posrednikov

1. Države članice iz člena 2(2) in (4) vzpostavijo nacionalni register certificiranih finančnih posrednikov.
2. Države članice iz člena 2(3) in (5), ki se odločijo za uporabo poglavja III, vzpostavijo nacionalni register certificiranih finančnih posrednikov.
3. Države članice, ki vzpostavijo nacionalni register na podlagi odstavka 1 ali 2, imenujejo pristojni organ, ki je odgovoren za vodenje in posodabljanje tega nacionalnega registra.
4. Nacionalni register vsebuje naslednje informacije o certificiranih finančnih posrednikih:
  - (a) naziv certificiranega finančnega posrednika;
  - (b) datum registracije certificiranega finančnega posrednika;
  - (c) kontaktne podatke in morebitno spletno mesto certificiranega finančnega posrednika;
  - (d) EUID ali, kadar certificirani finančni posrednik nima EUID, identifikator pravnih subjektov (LEI) ali katero koli registracijsko številko pravnega subjekta, ki jo je izdala država rezidentstva.
5. Za namene tega člena in členov 10 do 15 države članice dovolijo certificiranemu finančnemu posredniku, da prevzame obveznosti in odgovornosti iz členov 10 do 15 v zvezi s položajem finančnega posrednika, ki je del plačilne verige vrednostnih papirjev in ni certificiran finančni posrednik, če sta se o tem dogovorila finančni posrednik in certificirani finančni posrednik.
6. Nacionalni registri so javno dostopni na evropskem portalu certificiranih finančnih posrednikov iz člena 6 (v nadaljnjem besedilu: portal), in sicer prek spletnega mesta Komisije, in se posodablajo vsaj enkrat mesečno.
7. Države članice so še naprej odgovorne za vse odločitve v zvezi z registracijo ali zavrnitvijo finančnega posrednika ali izbrisom finančnega posrednika iz svojih nacionalnih registrov ter za ukrepe, naložene finančnim posrednikom.
8. Vse pravice in obveznosti, ki izhajajo iz odločitev iz odstavka 7, se uporabljajo iz uradnega obvestila, ki ga ustrezna država članica pošlje zadevnemu finančnemu posredniku.
9. Komisija v nobenem primeru ni odgovorna za vsebino na portalu ali za neuspešno izmenjavo informacij med državami članicami v zvezi z registracijo ali zavrnitvijo finančnega posrednika ali izbrisom finančnega posrednika iz njihovih nacionalnih registrov ali za kakršne koli ukrepe, ki jih finančnim posrednikom naložijo države članice.

Člen 6

Razvoj in upravljanje evropskega portala certificiranih finančnih posrednikov

1. Komisija razvije in upravlja evropski portal certificiranih finančnih posrednikov (v nadaljnjem besedilu: portal), in sicer z lastnimi sredstvi ali prek tretje osebe.
2. Če se Komisija odloči za razvoj ali upravljanje portala prek tretje osebe, opravi izbor tretje osebe in nadzoruje izvajanje sporazuma, sklenjenega s to tretjo osebo, v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾.
3. Portal deluje kot točka elektronskega dostopa, prek katere finančni posredniki vložijo zahtevo za registracijo v nacionalnih registrih držav članic. Portal omogoča izmenjavo informacij med državami članicami v zvezi z registracijo ali zavrnitvijo finančnega posrednika in izbrisom finančnega posrednika iz nacionalnega registra ter ukrepi, naloženimi finančnim posrednikom.
4. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki se zahtevajo na podlagi členov 7, 8 in 9 te direktive posredujejo portalu ter da so njihovi nacionalni registri interoperabilni v okviru portala.
5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi tehnične specifikacije za upravljanje portala. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21.

Člen 7

Zahteva za registracijo kot certificiran finančni posrednik

1. Države članice, ki vodijo nacionalni register v skladu s členom 5, od vseh velikih institucij, ki upravljajo plačila dividend in, kadar je to ustrezno, obresti na vrednostne papirje, ki jih izda rezident v njihovi jurisdikciji, ter od centralnih depotnih družb iz člena 3(1), točka 4, ki so plačnik davka za ta plačila, zahtevajo, da se registrirajo v njihovem nacionalnem registru.
2. Države članice, ki vodijo nacionalni register v skladu s členom 5, na zahtevo omogočijo registracijo v tem nacionalnem registru vsakemu finančnemu posredniku, ki izpolnjuje zahteve iz člena 8.

Člen 8

Postopek registracije

1. Države članice zagotovijo, da se v primeru, ko finančni posrednik vloži zahtevek za registracijo v njihovem nacionalnem registru, ta zahtevek odobri v treh mesecih od vložitve, pod pogojem, da finančni posrednik predloži dokazila, da izpolnjuje vse naslednje zahteve:
  - (a) da je rezident za davčne namene v državi članici ali jurisdikciji tretje države, ki ni vključena v Prilogo I k sklepom Sveta o revidiranem seznamu EU z jurisdikcijami, ki niso pripravljene sodelovati v davčne namene, niti v tabelo I Priloge k Delegirani uredbi (EU) 2016/1675;
  - (b) če je finančni posrednik, ki je vložil zahtevek, kreditna institucija, investicijsko podjetje ali centralna depotna družba, dovoljenje ustreznega pristojnega organa v jurisdikciji rezidentstva za davčne namene za opravljanje skrbniških dejavnosti; ali če je finančni posrednik, ki je vložil zahtevek, centralna depotna družba, dovoljenje ustreznega pristojnega organa v jurisdikciji rezidentstva za davčne namene za opravljanje takih dejavnosti; kadar je finančni posrednik, ki je vložil zahtevek, rezident za davčne namene v jurisdikciji tretje države in je pridobil tako dovoljenje na podlagi nacionalnih pravil, ki se v državi članici ne štejejo za primerljive z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU, kot je ustrezno, lahko zadevna država članica šteje, da ta zahteva ni izpolnjena;

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

(c) izjava o skladnosti z določbami Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ oziroma s primerljivimi pravili jurisdikcije tretje države, ki ni vključena v Prilogo I k sklepom Sveta o revidiranem seznamu EU z jurisdikcijami, ki niso pripravljene sodelovati v davčne namene, niti v tabelo I Priloge k Delegirani uredbi (EU) 2016/1675.

2. Država članica certificiranemu finančnemu posredniku dovoli, da deluje za drugega finančnega posrednika, ki je del iste skupine, in prevzame obveznost iz člena 7 ter obveznosti in odgovornosti iz členov 10 do 15.

3. Če je finančni posrednik, ki je vložil zahtevek, rezident za davčne namene v jurisdikciji tretje države, v kateri se za povrnitev celotne ali delne izgube prihodkov od davčnega odtegljaja na podlagi člena 18 ne uporabljata niti Direktiva 2010/24/EU niti konvencija, ki zagotavlja pomoč pri pobiranju davkov, lahko država članica, v kateri je bil vložen zahtevek, zahteva zadostna in sorazmerna jamstva za zagotovitev povrnitve take izgube v zvezi z zahtevki za zmanjšanje.

4. Država članica lahko zavrne zahtevek za registracijo, če:

(a) je zadevni finančni posrednik storil eno ali več kaznivih ravnanj ali kršitev na podlagi nacionalnih pravil države članice ali druge jurisdikcije in če so taka kazniva ravnanja ali kršitve povzročile izgubo prihodka od davčnega odtegljaja ali

(b) je država članica ali druga jurisdikcija začela preiskavo glede morebitne davčne goljufije ali davčne zlorabe v zvezi z zadevnim finančnim posrednikom, ki bi lahko povzročila izgubo prihodka od davčnega odtegljaja.

Za namene točke (a) država članica vira taka kazniva ravnanja ali kršitve upošteva le, če je zanje izvedela največ desetlet pred vložitvijo zahtevka za registracijo.

5. Finančni posredniki brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ države članice o vsaki spremembi predloženih informacij iz odstavka 1, točke (a) do (c).

6. Kadar se zahtevek za registracijo zavrne na podlagi odstavka 4, država članica zagotovi, da lahko finančni posrednik predloži nov zahtevek za registracijo, če država članica ugotovi, da so bile okoliščine, ki so povzročile zavrnitev, odpravljene.

Člen 9

Izbris iz nacionalnega registra

1. Država članica iz svojega nacionalnega registra izbriše vsakega certificiranega finančnega posrednika, ki je registriran na podlagi člena 7(2), če certificirani finančni posrednik:

(a) zahteva tak izbris ali

(b) ne izpolnjuje več zahtev iz člena 8.

2. Država članica lahko iz svojega nacionalnega registra izbriše vsakega certificiranega finančnega posrednika, ki je registriran na podlagi člena 7(2):

(a) če je bilo ugotovljeno, da certificirani finančni posrednik ne izpolnjuje svojih obveznosti iz te direktive ali Direktive (EU) 2015/849 ali na podlagi primerljivih pravil tretje države rezidentstva za davčne namene, ali

(b) če je bilo ugotovljeno, da je certificirani finančni posrednik storil eno ali več kaznivih ravnanj ali kršitev na podlagi nacionalnih pravil države članice ali druge jurisdikcije in so taka kazniva ravnanja ali kršitve povzročile izgubo prihodka od davčnega odtegljaja, ali

(c) če je država članica ali druga jurisdikcija začela preiskavo v zvezi s certificiranim finančnim posrednikom glede morebitne davčne goljufije ali davčne zlorabe, ki bi lahko povzročila izgubo prihodka od davčnega odtegljaja.

⁽¹⁷⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Za namene točke (b) država članica vira taka kazniva ravnanja ali kršitve upošteva le, če je zanje izvedela največ deset let pred izbrisom finančnega posrednika.

3. Država članica lahko vsakemu certificiranemu finančnemu posredniku, ki je registriran na podlagi člena 7(1), prepove, da zahteva zmanjšanje na podlagi te direktive:

- (a) če je bilo ugotovljeno, da certificirani finančni posrednik ne izpolnjuje svojih obveznosti iz te direktive ali Direktive (EU) 2015/849 ali primerljivih pravil tretje države rezidentstva za davčne namene, ali
- (b) če se za zadevnega certificiranega finančnega posrednika ugotovi, da je storil eno ali več kaznivih ravnanj ali kršitev na podlagi nacionalnih pravil države članice ali druge jurisdikcije in so taka kazniva ravnanja ali kršitve povzročile izgubo prihodka od davčnega odtegljaja, ali
- (c) če je država članica ali druga jurisdikcija začela preiskavo v zvezi s certificiranim finančnim posrednikom glede morebitne davčne goljufije ali davčne zlorabe, ki bi lahko povzročila izgubo prihodka od davčnega odtegljaja.

Za namene točke (b) država članica vira taka kazniva ravnanja ali kršitve upošteva le, če je zanje izvedela največ 10 let pred prepovedjo zahtevanja zmanjšanja.

Kadar država članica na podlagi tega odstavka izda prepoved certificiranemu finančnemu posredniku, brez odlašanja ustrezno posodobi informacije v nacionalnem registru.

4. Kadar država članica izbriše finančnega posrednika iz nacionalnega registra na podlagi odstavka 1 ali 2 ali certificiranemu finančnemu posredniku izda prepoved zahtevati zmanjšanje na podlagi odstavka 3, država članica zagotovi, da se finančni posrednik ponovno registrira ali se mu dovoli, da preloži nov zahtevek za zmanjšanje, če država članica ugotovi, da so bile okoliščine, ki so povzročile izbris ali prepoved, odpravljene.

Oddelek 2

Sporočanje

Člen 10

Obveznost sporočanja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od certificiranih finančnih posrednikov, registriranih v njihovem nacionalnem registru, zahtevajo, da njihovem pristojnemu organu sporočijo informacije iz naslovov A do E Priloge II v drugem mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bilo izvedeno plačilo. Če se še čaka na izvršitev navodila za poravnavo v zvezi s katerim koli delom transakcije, certificirani finančni posredniki navedejo del, za katerega se še čaka na poravnavo.

2. Države članice lahko poleg informacij iz odstavka 1 tega člena od certificiranih finančnih posrednikov v njihovem nacionalnem registru zahtevajo, da njihovem pristojnemu organu sporočijo informacije iz naslova F in po potrebi naslova G Priloge II v drugem mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bilo izvedeno plačilo.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od certificiranih finančnih posrednikov iz člena 5(5) zahtevajo, da njihovem pristojnemu organu sporoči informacije iz odstavka 1 tega člena in po potrebi odstavka 2 tega člena v zvezi s katerim koli delom plačilne verige vrednostnih papirjev, za katerega finančni posrednik, ki upravlja plačilo, ni certificiran finančni posrednik.

4. Ne glede na odstavke 1, 2 in 3 lahko države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zahtevajo, da informacije iz navedenih odstavkov pristojnemu organu sporoča samo plačnik davka ali certificiran finančni posrednik v zadevni plačilni verigi vrednostnih papirjev, ki ga imenuje njihov pristojni organ ali je imenovan na podlagi nacionalnih pravil. Certificirani finančni posredniki zagotovijo te informacije vzdolž plačilne verige vrednostnih papirjev v zaporednem vrstnem redu in glede na položaj navedenih certificiranih finančnih posrednikov v plačilni verigi vrednostnih papirjev, katere del so, tako da na koncu pridejo do plačnika davka ali zadevnega certificiranega finančnega posrednika.

5. Države članice iz člena 2(5), ki se odločijo za uporabo poglavja III in vodijo nacionalni register, vzpostavljen v skladu s členom 5, ne zahtevajo sporočanja informacij iz naslova E Priloge II.
6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi standardne elektronske obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo, in zahteve za komunikacijske kanale za sporočanje informacij iz Priloge II. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21.
7. Države članice od certificiranih finančnih posrednikov, ki so v njihovem nacionalnem registru, zahtevajo, da dokumentacijo, ki potrjuje sporočene informacije, hranijo deset let in zagotovijo dostop do vseh drugih informacij, potrebnih za pravilno uporabo pravil o davčnih odtegljajih, prav tako pa od certificiranih finančnih posrednikov zahtevajo, da takoj po zaključku nadzora in najpozneje deset let po sporočanju izbrišejo ali anonimizirajo vse osebne podatke, ki jih vsebuje taka dokumentacija.

Oddelek 3

Sistemi zmanjšanja

Člen 11

Zahtevek za zmanjšanje pri viru ali hitro vračilo

1. Države članice vira od certificiranega finančnega posrednika, ki vodi naložbeni račun registriranega lastnika, ki prejema dividende ali obresti, ki jih razdeli oziroma plača rezident v državi članici vira, zahtevajo, da za tega registriranega lastnika zahteva zmanjšanje na podlagi člena 13 ali člena 14, kot je ustrezno, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - (a) registrirani lastnik je certificiranega finančnega posrednika pooblastil, da zanj zahteva zmanjšanje, in
  - (b) certificirani finančni posrednik je preveril in ugotovil upravičenost registriranega lastnika do zmanjšanja v skladu s členom 12 ali členom 15, kot je ustrezno.
2. Ne glede na odstavek 1 tega člena lahko države članice v celoti ali delno izključijo zahtevke za zmanjšanje v okviru sistemov iz členov 13 in 14, če nastopi katera koli od naslednjih okoliščin:
  - (a) dividenda je bila ilačana za delnico, s katero se javno trguje, ki jo je registrirani lastnik pridobil v okviru transakcije, izvedene v obdobju petih dni pred prvim trgovanjskim dnevom brez upravičenja do dividende;
  - (b) plačilo dividend od osnovnega vrednostnega papirja, za katerega se zahteva zmanjšanje, je povezano s finančnim dogovorom, ki ni bil poravnan, ni potekel ali ni kako drugače prenehal pred prvim trgovanjskim dnevom brez upravičenja do dividende;
  - (c) vsaj eden od finančnih posrednikov v plačilni verigi vrednostnih papirjev ni certificiran finančni posrednik in noben certificirani finančni posrednik ni prevzel položaja navedenega finančnega posrednika za namene člena 10 v skladu s členom 5(5);
  - (d) uveljavlja se zmanjšanje davčnega odtegljaja;
  - (e) uveljavlja se znižana stopnja davčnega odtegljaja, ki ne izhaja iz sporazumov o izogibanju dvojnega obdavčevanja;
  - (f) plačilo dividend presega bruto znesek najmanj 100 000 EUR na registriranega lastnika in na datum plačila.

Za namene prvega pododstavka, točka (f), tega odstavka se znesek plačila dividend določi z bruto zneskom dividend na vlagatelja, ki ima lastniški kapital v kolektivnem naložbenem podjetju, kadar je ta osnovni vlagatelj upravičen do zmanjšanja na podlagi člena 15(2), točka (a) ali (b), kot je ustrezno.

3. Odstavek 2, točka (f), se ne uporablja, kadar je do zmanjšanja presežnega davčnega odtegljaja upravičen:

(a) zakonsko predpisan pokojninski načrt države članice ali institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščen v državi članici v skladu s členom 9(1) Direktive (EU) 2016/2341, ali

(b) kolektivni naložbeni podjem, ki je KNPVP, ustanovljen v skladu s členom 1(1) Direktive 2009/65/ES, EU AIS ali EU UAIS.

4. Odstavek 2 se uporablja za vsak dogovor, po katerem se plačilo dividend razdeli, oziroma za vsak kolektivni naložbeni podjem, ki ni naveden v odstavku 3, točka (b), in je bil oblikovan izključno z namenom, da plačilo dividend ne preseže zneska iz odstavka 2, točka (f).

5. Kadar finančni posrednik, ki vodi naložbeni račun registriranega lastnika, ni certificiran finančni posrednik, države članice ne glede na odstavek 1 dovolijo certificiranemu finančnemu posredniku, da zahteva zmanjšanje na podlagi člena 13 ali člena 14, kot je ustrezno, ob upoštevanju člena 5(5) in člena 10.

6. Sistemi zmanjšanja na podlagi člena 13 in člena 14, kot je ustrezno, ne zmanjšujejo nadzornih pooblastil držav članic na podlagi njihovih nacionalnih pravil v zvezi z obdavčljivim dohodkom, za katerega je bilo tako zmanjšanje uporabljeno, in ne vplivajo na pravice držav članic do obdavčitve.

7. Če ima država članica pred začetkom veljavnosti te direktive sistem zmanjšanja pri viru ali sistem hitrega vračila ali kombinacijo obeh in če uporablja poglavje III na podlagi člena 2, ta država članica zagotovi skladnost navedenega sistema s poglavjem III za vsak zahtevek za zmanjšanje, ki ga zajema ta direktiva, to je zmanjšanjev zvezi z dividendami, ki izhajajo iz delnic, s katerimi se javno trguje, in če se država članica odloči, da vključi obresti iz obveznic, s katerimi se javno trguje, plačane nerezidentom, tudi v zvezi s takimi obrestmi. Države članice lahko za primere iz odstavka 2, točka (e), tega člena ohranijo in uporabljajo obstoječ nacionalni sistem zmanjšanja pri viru, v okviru katerega se izvajajo preverjanja, da se:

(a) zagotovi enaka obravnava domačih in čezmejnih primerovzaradi zagotavljanja skladnost s poglavjema 2 in 4 naslova IV Pogodbe o delovanju Evropske unije, ali

(b) uporabijo znižane stopnje davčnega odtegljaja v skladu z direktivama Sveta 2003/49/ES⁽¹⁸⁾ ali 2011/96/EU⁽¹⁹⁾.

Člen 12

Skrbno preverjanje upravičenosti registriranega lastnika

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zahtevajo, da certificirani finančni posrednik, ki za registriranega lastnika zahteva zmanjšanje na podlagi člena 13 ali člena 14, kot je ustrezno, od registriranega lastnika pridobi izjavo, da:

(a) je registrirani lastnik upravičen do zmanjšanja davčnega odtegljaja v zvezi z dividendami ali obrestmi v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kadar je to ustrezno, vključno s pravno podlago in stopnjo davčnega odtegljaja, ki se uporablja, in

(b) če tako zahteva država članica vira, je registrirani lastnik upravičeni lastnik dividende ali obresti v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, če je to ustrezno, in

(c) je registrirani lastnik vključen ali ni vključen v finančni dogovor, povezan z osnovno delnico, s katero se javno trguje, ki pred prvim trgovanjskim dnevom brez upravičenja do dividende ni bil poravnan, ni potekel ali ni kako drugače prenehal, in

(d) se registrirani lastnik zavezuje, da bo certificiranega finančnega posrednika brez nepotrebne odlašanja obvestil o vsaki spremembi okoliščin.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zahtevajo, da certificirani finančni posredniki, ki za registriranega lastnika zahtevajo zmanjšanje na podlagi členov 13 in 14, kot je ustrezno, na podlagi informacij, ki so tem certificiranim finančnim posrednikom na voljo, preverijo:

⁽¹⁸⁾ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49).

⁽¹⁹⁾ Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 345, 29.12.2011, str. 8).

- (a) eTRC registriranega lastnika ali dokazilo o davčnem rezidentstvu v tretji državi, za katerega država članica vira šteje, da je ustrezno;
- (b) ne glede na točko (a) dokumentacijo, za katero država članica vira šteje, da je ustrezna, kadar je registrirani lastnik subjekt, za katerega eTRC ni mogoče izdati ali ki ne more pridobiti dokazila o davčnem rezidentstvu v tretji državi, ker se subjekt ne upošteva za davčne namene, njegov dohodek ali del dohodka pa je obdavčen na ravni oseb, ki imajo delež v tem subjektu, vendar je ta subjekt upravičen do zmanjšanja davčnega odtegljaja v zvezi z dividendo ali obrestmi v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, če je to ustrezno;
- (c) izjavo registriranega lastnika iz odstavka 1 tega člena in njegovo davčno rezidentstvo na podlagi informacij, ki jih je certificirani finančni posrednik pridobil ali jih mora pridobiti, vključno z informacijami, zbranimi za druge davčne namene ali na podlagi zahtev za preprečevanje pranja denarja, ki veljajo za certificiranega finančnega posrednika na podlagi Direktive (EU) 2015/849, ali primerljivimi informacijami, ki se zahtevajo v tretjih državah;
- (d) upravičenost registriranega lastnika do določene znižane stopnje davčnega odtegljaja v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali s sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja med državo članico vira in jurisdikcijami, v katerih je registrirani lastnik rezident za davčne namene;
- (e) v primeru plačila dividend morebitni obstoj kakršnega koli finančnega dogovora, ki na prvi trgovni dan brez upravičenja do dividende ni bil poravnan, ni potekel ali ni kako drugače prenehal;
- (f) v primeru plačila dividend, ali je registrirani lastnik osnovno delnico pridobil v okviru transakcije, izvedene v obdobju petih dni pred prvim trgovnim dnem brez upravičenja do dividende.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka lahko država članica vira šteje potrdilo o davčnem rezidentstvu za ustrezno dokazilo o davčnem rezidentstvu v tretji državi, če je vsebina potrdila enakovredna vsebini iz člena 4(2) in potrdilo izpolnjuje tehnične zahteve iz točke 1 Priloge I.

3. Države članice lahko certificiranemu finančnemu posredniku dovolijo, da izjavo iz odstavka 1 pridobi in preverjanja iz odstavka 2, točke (a) do (d), izvede letno, razen če certificirani finančni posrednik ve ali bi moral vedeti, da so okoliščine spremenjene ali da so izjava ali informacije, ki jih je treba preveriti, nepravilne ali nezanesljive.
4. V primeru iz člena 5(5) države članice dovolijo certificiranemu finančnemu posredniku, da se opre na zbrano dokumentacijo in informacije, ki jih je preveril finančni posrednik, ki vodi naložbeni račun registriranega lastnika v skladu s tem členom, brez poseganja v to, da za te obveznosti ostane odgovoren certificirani finančni posrednik.
5. Države članice zahtevajo, da certificirani finančni posredniki, ki zahtevajo zmanjšanje na podlagi člena 13 ali 14, kot je ustrezno, hranijo vso podporno dokumentacijo in zagotovijo dostop do nje v skladu s členom 10(7).
6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi standardne predloge elektronskih obrazcev za izjavo iz tega člena, vključno z jezikovno ureditvijo. Take predloge vključujejo informacije iz odstavka 1, točk (a), (c) in (d), tega člena ter državam članicam omogočajo, da zahtevajo posebne dodatne informacije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21.

Člen 13

Sistem zmanjšanja pri viru

Države članice lahko vzpostavijo sistem, s katerim certificiranim finančnim posrednikom, ki vodijo naložbeni račun registriranega lastnika, dovolijo, da za registriranega lastnika zahtevajo zmanjšanje pri viru v skladu s členom 11, tako da plačniku davka zagotovijo naslednje informacije:

- (a) davčno rezidentstvo registriranega lastnika ali informacije iz dokumentacije iz člena 12(2), točka (b), kadar je to ustrezno, in
- (b) veljavno stopnjo davčnega odtegljaja od plačila v skladu z nacionalnimi pravili ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kot je ustrezno.

Člen 14

Sistem hitrega vračila

1. Države članice lahko vzpostavijo sistem, s katerim certificiranim finančnim posrednikom, ki vodijo naložbeni račun registriranega lastnika, dovolijo, da za registriranega lastnika zahtevajo hitro vračilo presežnega davčnega odtegljaja v skladu s členom 11, če se informacije iz odstavka 3 tega člena zagotovijo v drugem mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bilo izvedeno plačilo dividende ali obresti.
2. Brez poseganja v odstavke 4 tega člena države članice zahtevek za vračilo, vložen v skladu z odstavkom 1 tega člena, obravnavajo v 60 koledarskih dneh po koncu obdobja za vložitev zahtevka za hitro vračilo. Države članice za vsak dan zamude po 60. dnevu na znesek takega vračila obračunajo obresti v skladu s členom 16.
3. Certificirani finančni posrednik, ki zahteva hitro vračilo, zadevni državi članici zagotovi naslednje informacije:
  - (a) identifikacijo registriranega lastnika iz naslova B Priloge II;
  - (b) identifikacijo plačila dividend ali obresti iz naslovov D in G Priloge II, kadar je to ustrezno;
  - (c) podlago za stopnjo davčnega odtegljaja, ki se uporablja, in skupni znesek presežnega davčnega odtegljaja, ki naj se vrne;
  - (d) davčno rezidentstvo registriranega lastnika, vključno z verifikacijsko kodo eTRC, kadar je to ustrezno, ali informacije iz dokumentacije iz člena 12(2), točka (b), kadar je to ustrezno;
  - (e) izjavo registriranega lastnika v skladu s členom 12.
4. Države članice lahko zavrnejo zahtevek za vračilo, vložen v skladu s tem členom, v katerem koli od naslednjih primerov:
  - (a) zahteve iz odstavka 1 ali 3 tega člena ali iz člena 11 ali 12 niso izpolnjene;
  - (b) informacije, potrebne za rekonstrukcijo ustrezne plačilne verige vrednostnih papirjev in navedene v Prilogi II, niso bile v celoti in pravilno zagotovljene ob koncu obdobja iz odstavka 1 tega člena;
  - (c) država članica na podlagi meril za oceno tveganja začne kakršen koli postopek preverjanja ali davčni nadzor v skladu s svojimi nacionalnimi pravili v zvezi z zahtevkom za vračilo.
5. Zavrnitev zahtevka za vračilo na podlagi odstavka 4 ne izključuje obračuna zamudnih obresti v skladu z odstavkom 2, če je vračilo na koncu odobreno in ni okoliščin iz odstavka 4, točka (a) ali (b).
6. Zavrnitev iz odstavka 4, točki (a) in (b), se sporoči certificiranemu finančnemu posredniku, ki je vložil zahtevek, in ne izključuje zahtevka za vračilo v okviru standardnega sistema vračila, vzpostavljenega z nacionalnimi pravili.
7. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi standardne elektronske obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo, in zahteve za komunikacijske kanale za predložitev zahtevkov na podlagi tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21.

Člen 15

Posebne določbe za posredne naložbe

1. Države članice dovolijo certificiranemu finančnemu posredniku, ki vodi naložbeni račun registriranega lastnika, ki prejema dividende ali obresti, da za tega registriranega lastnika zahteva zmanjšanje na podlagi člena 13 ali člena 14, kot je ustrezno, če so izpolnjene zahteve iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. Za namene odstavka 1 je registrirani lastnik:
  - (a) kolektivni naložbeni podjem, ki ima vrednostne papirje za račun vlagateljev, upravičenih do zmanjšanja davčnega odtegljaja v zvezi z dividendami ali obrestmi v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, če je to ustrezno, ali
  - (b) pravna oseba, imenovana na podlagi pravil sklada, aktov o ustanovitvi ali prospekta kolektivnega naložbenega podjetja, ki ima vrednostne papirje na naložbenem računu, iz katerih izhajajo dividende ali obresti, in vodi notranje evidence, ki omogočajo individualno dodelitev navedenih vrednostnih papirjev temu kolektivnemu naložbenemu podjetju ali vlagateljem v ta kolektivni naložbeni podjem, kot je ustrezno, kadar so kolektivni naložbeni podjem ali vlagatelji v kolektivni naložbeni podjem upravičeni do zmanjšanja davčnega odtegljaja v zvezi z navedeno dividendo ali obrestmi v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kadar je to ustrezno.
3. Za namene odstavka 1 certificirani finančni posrednik, ki zahteva zmanjšanje, pridobi izjavo od:
  - (a) vsakega kolektivnega naložbenega podjetja, ki je upravičen do zmanjšanja davčnega odtegljaja, ali vsakega vlagatelja v kolektivni naložbeni podjem, ki je upravičen do takega zmanjšanja, kot je ustrezno, katerega vrednostne papirje ima registrirani lastnik, iz katere je razvidno, da:
    - (i) so upravičeni do zmanjšanja davčnega odtegljaja v zvezi z dividendo ali obrestmi v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, če je to ustrezno, vključno s pravno podlago in stopnjo davčnega odtegljaja, ki se uporablja, in
    - (ii) če tako zahteva država članica vira, so upravičeni lastniki dividende ali obresti v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja, kadar je to ustrezno, in
    - (iii) so podali pooblastilo, da se zanje zahteva zmanjšanje na podlagi tega člena, in
    - (iv) če je zmanjšanje odobreno, se odpovejo svoji pravici, da neodvisno zahtevajo zmanjšanje od države članice vira v skladu s to direktivo ali sistemi na podlagi nacionalnih pravil držav članic;
  - (b) registriranega lastnika iz odstavka 2, točka (a), iz katere so razvidne stopnje davčnega odtegljaja, ki se uporabljajo za plačane dividende ali obresti;
  - (c) registriranega lastnika iz odstavka 2, točka (b), pri čemer se opredeli kolektivni naložbeni podjem, za katerega se hranijo vrednostni papirji, iz katerih izhajajo dividende ali obresti, v skladu z njegovimi notranjimi evidencami, in navedejo stopnje davčnega odtegljaja, ki se uporabljajo za plačane dividende ali obresti;
  - (d) registriranega lastnika z navedbo informacij iz člena 12(1), točki (c) in (d).
4. Za namene odstavka 1 tega člena certificirani finančni posrednik, ki zahteva zmanjšanje pri viru na podlagi člena 13, plačniku davka zagotovi:
  - (a) namesto informacij iz člena 13 informacije iz odstavka 3, točka (b) ali (c), tega člena, kot je ustrezno, in v zvezi s kolektivnim naložbenim podjetjem ali vlagatelji v kolektivni naložbeni podjem informacije o davčnem rezidentstvu ali informacije iz dokumentacije iz člena 12(2), točka (b), kot je ustrezno, in
  - (b) če so vlagatelji v kolektivni naložbeni podjem upravičeni do zmanjšanja, znesek dividend ali obresti, ki jih je mogoče pripisati vsakemu upravičenemu vlagatelju na podlagi člena 15(2).
5. Za namene odstavka 1 tega člena, kadar certificirani finančni posrednik zahteva zmanjšanje na podlagi člena 14, državi članici vira namesto informacij iz člena 14(3), točki (d) in (e), zagotovi informacije iz odstavka 3 tega člena in davčno rezidentstvo kolektivnega naložbenega podjetja ali vlagateljev v kolektivni naložbeni podjem, vključno z verifikacijsko kodo eTRC ali informacijami iz člena 12(2), točka (b), kot je ustrezno. Če so vlagatelji v kolektivni naložbeni podjem upravičeni do zmanjšanja, certificirani finančni posrednik državi članici vira zagotovi tudi znesek dividend ali obresti, ki jih je mogoče pripisati vsakemu upravičenemu vlagatelju na podlagi člena 15(2), kot je ustrezno.

6. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zahtevajo, da certificirani finančni posredniki, ki zahtevajo zmanjšanje na podlagi tega člena, na podlagi informacij, ki so jim na voljo, preverijo:

- (a) dokumentacijo iz člena 12(2), točka (a) ali (b), v zvezi z vsakim kolektivnim naložbenim podjemom ali vsakim vlagateljem v kolektivni naložbeni podjem, kot je ustrezno, ki je upravičen do zmanjšanja;
- (b) upravičenost kolektivnega naložbenega podjema ali vlagateljev v kolektivni naložbeni podjem, kot je ustrezno, do specifične oprostitev ali znižane stopnje davčnega odtegljaja v skladu z nacionalnimi pravili države članice vira ali sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja med državo članico vira in jurisdikcijo rezidentstva za davčne namene, kot je ustrezno;
- (c) v primeru plačila dividend morebitni obstoj kakršnega koli finančnega dogovora, ki pred prvim trgovalnim dnevom brez upravičenja do dividende ni bil poravnan, ni potekel ali ni kako drugače prenehal.

7. Člen 12(1), (2) in (3) se ne uporablja, kadar se zahteva zmanjšanje na podlagi tega člena.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi standardne elektronske obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo, in zahteve za komunikacijske kanale za predložitev zahtevkov na podlagi odstavka 5 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21.

Člen 16

Zamudne obresti

Države članice na podlagi člena 14(2), kadar tako določajo nacionalna pravila, obračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka obrestim ali enakovredni dajatvi, ki jo država članica uporablja za zamude pri plačilih vračil davčnega odtegljaja v zvezi z obdavčitvijo dividend ali obresti, kot je ustrezno.

Člen 17

Standardni sistem vračila

1. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen in se uporablja standardni sistem vračila, če so zahtevki za zmanjšanje, ki spadajo na področje uporabe te direktive, izključeni iz sistema zmanjšanja pri viru iz člena 13 in sistema hitrega vračila iz člena 14, kot je ustrezno.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zahtevajo, da kadar se člen 13 ali člen 14, kot je primerno, ne uporabljata za dividende, ker pogoji iz te direktive niso izpolnjeni, upravičenci do vračila ali njihov pooblaščen zastopnik, ki zahteva vračilo presežnega davčnega odtegljaja od takih dividend, zagotovijo vsaj informacije, ki se zahtevajo na podlagi naslova E Priloge II, razen če so bile te informacije že zagotovljene na podlagi člena 10.

Člen 18

Odgovornost

Države članice na podlagi svojih nacionalnih pravil sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da lahko certificirani finančni posrednik, ki v celoti ali delno ne izpolnjuje svojih obveznosti iz členov 10, 11, 12, 13, 14 ali 15, odgovarja za celotno ali delno izgubo prihodkov od davčnega odtegljaja.

POGLAVJE IV

Kazni in končne določbe

Člen 19

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 20

Objave organa ESMA

1. Najpozneje od leta 2026 naprej ESMA vsako leto, in sicer v 120 delovnih dneh po začetku vsakega leta, objavi tržno kapitalizacijo in količnik tržne kapitalizacije vsake države članice vsaj za predhodno leto. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o metodologiji za izračun tržne kapitalizacije in količnika tržne kapitalizacije, kot sta opredeljena v členu 3(1), točka 32 oziroma 33. ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. oktobra 2025.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 1 tega člena v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 22

Ocena

1. Komisija do 31. decembra 2032 oceni učinek naslednjega na doseganje ciljev te direktive:

- (a) mehanizmov sporočanja iz člena 10 in
- (b) možnosti, da države članice, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 2(3), ne uporabljajo poglavja III.

Komisija v istem časovnem okviru predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Komisija do 31. decembra 2034 in nato vsakih pet let preuči in oceni delovanje te direktive, vključno z morebitno potrebo po spremembi posebnih določb, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

3. Države članice sporočijo Komisiji ustrezne letne statistične podatke iz odstavka 4 za oceno te direktive z namenom izboljšanja postopkov za zmanjšanje davčnega odtegljaja, da bi se zmanjšalo dvojno obdavčevanje in preprečile davčne zlorabe.

4. Komisija v skladu s postopkom iz člena 21(2) določi seznam letnih statističnih podatkov, ki jih morajo države članice zagotoviti za namene ocenjevanja te direktive, ter obliko in pogoje sporočanja teh informacij.

5. Komisija informacije, ki so ji sporočene na podlagi te direktive, obravnava kot zaupne v skladu z določbami, ki se uporabljajo za institucije Unije.

6. Informacije, ki jih država članica sporoči Komisiji na podlagi odstavka 3, in vsa poročila ali dokumenti, ki jih pripravi Komisija s pomočjo teh informacij, se lahko pošljejo drugim državam članicam. Za vse take poslane informacije velja obveznost varovanja uradne skrivnosti, varovane pa morajo biti tako, kot so varovane podobne informacije na podlagi nacionalnih pravil države članice, ki jih je prejela.

Člen 23

Varstvo osebnih podatkov

1. Države članice za namene pravilne uporabe te direktive omejijo obseg obveznosti in pravic iz členov 13 do 19 Uredbe (EU) 2016/679 na obseg, ki je potreben za zaščito interesov iz člena 23(1), točka (e), navedene uredbe, kolikor lahko take obveznosti ali uveljavljanje takih pravic ogrozi navedene interese.
2. Pri obdelavi osebnih podatkov se certificirani finančni posredniki in pristojni organi držav članic v okviru njihovih dejavnosti na podlagi te direktive štejejo za upravljavce v smislu člena 4(7) Uredbe (EU) 2016/679.
3. Informacije, vključno z osebnimi podatki, ki se obdelujejo v skladu s to direktivo, se ne hranijo dlje, kot je potrebno za doseganje namenov te direktive, v vsakem primeru pa v skladu z nacionalnimi pravili o zastaranju, ki veljajo za posameznega upravljavca podatkov.

Člen 24

Uradno obvestilo

Država članica, ki vzpostavi in vodi nacionalni register na podlagi člena 5, o tem in o vseh naknadnih spremembah pravil, ki urejajo ta nacionalni register, uradno obvesti Komisijo. Komisija te informacije objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in jih po potrebi posodablja.

Člen 25

Prenos

1. Države članice do 31. decembra 2028 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 2030.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
3. Države članice, ki ob prenosu te direktive izpolnjujejo pogoje iz člena 2(3) in se ne odločijo za uporabo poglavja III, o tem do 31. decembra 2028 uradno obvestijo Komisijo. Komisiji brez odlašanja sporočijo vse naknadne spremembe v zvezi s svojim nacionalnim sistemom zmanjšanja pri viru, kar zadeva pogoje iz člena 3(1), točka 31.

Države članice iz prvega pododstavka tega odstavka sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s poglavjem III, kot je določeno v členu 2(3), ali v petih letih od četrte zaporedne objave podatkov s strani organa ESMA, kot je določeno v členu 2(4), ki pokaže, da je količnik tržne kapitalizacije te države članice dosegel ali presegel prag, določen v členu 2.

*Člen 26***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 27***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 10. decembra 2024

Za Svet
predsednik
VARGA M.

PRILOGA I

DIGITALNO POTRDILO O DAVČNEM REZIDENTSTVU IZ ČLENA 4

Tehnične zahteve

1. Digitalno potrdilo o davčnem rezidentstvu (eTRC):

- se izda z elektronskim žigom v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- omogoča prikaz eTRC v človeku in strojno berljivi obliki z dokumenti v formatu PDF ali podobnih drugih formatih, ki se lahko uporabljajo v avtomatiziranih sistemih;
- je mogoče natisniti;
- vsebuje polje za prosto besedilo za vnos informacij iz člena 4(2), točka (h).

2. Če so pravne in tehnične zahteve v Uniji izpolnjene, lahko države članice uvedejo postopek preverjanja na podlagi evropske denarnice za digitalno identiteto iz oddelka 1 Uredbe (EU) št. 910/2014, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1183 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

Komisiji pri uvajanju eTRC v državah članicah pomaga odbor. Poleg tega lahko odbor zagotavlja tehnično podporo v zvezi z morebitnimi spremembami tehnične podlage za eTRC ali novim tehničnim razvojem.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2024/1183 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo evropskega okvira za digitalno identiteto (UL L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj>).

PRILOGA II

SPOROČANJE IZ ČLENOV 10 IN 17

Certificirani finančni posredniki zagotovijo naslednje informacije v ustreznem formatu xml:

Vrsta informacij	Specifikacija
A. Informacije o osebi, ki zagotavlja informacije	
Naziv certificiranega finančnega posrednika ali po potrebi plačnika davka	
Evropski enotni identifikator (EUID), identifikator pravnih subjektov (LEI) ali drug identifikator	
Uradni naslov	
Drugi zadevni podatki	Davčna številka, ki jo dodeli država članica vira, če je na voljo, in davčna/-e številka/-e, ki jo/jih dodeli/-jo jurisdikcija/-e rezidentstva za davčne namene, jurisdikcija/-e, ki izda/-jo davčno številko Elektronski naslov in telefonska številka
Navedba, ali so informacije zagotovljene na podlagi člena 10(3)	Identifikacija finančnega posrednika, ki ni certificiran finančni posrednik (ime in EUID, LEI ali drug identifikator)
B. Informacije o prejemniku plačila dividend ali obresti	
Identifikacija finančnega posrednika ali končnega vlagatelja, ki prejme plačilo dividend ali obresti Če se uporablja možnost sporočanja iz člena 10(4): plačnik davka ali imenovani certificirani finančni posrednik mora sporočiti informacije o končnem vlagatelju, ki prejme plačilo dividend ali obresti	
Fizična oseba	Ime in priimek, davčna številka, ki jo dodeli država članica vira, če je na voljo, in davčna/-e številka/-e, ki jo/jih dodeli/-jo jurisdikcija/-e rezidentstva za davčne namene, jurisdikcija/-e, ki izda/-jo davčno številko, datum rojstva, naslov
Subjekt	Naziv, davčna številka, ki jo dodeli država članica vira, če je na voljo, in davčna/-e številka/-e, ki jo/jih dodeli/-jo jurisdikcija/-e rezidentstva za davčne namene, jurisdikcija/-e, ki izda/-jo davčno številko, naslov, LEI, če je to ustrezno, EUID, če je to ustrezno Če ni davčne številke, pravna oblika in datum ustanovitve
Informacije o davčnem rezidentstvu (izpolniti, če je oseba iz oddelka A certificirani finančni posrednik registriranega lastnika)	Verifikacijska koda eTRC ali informacije iz člena 12(2), točka (b), če je to ustrezno Ime države davčnega rezidentstva

Vrsta informacij	Specifikacija
Številka naložbenega računa	Številka računa, na katerem ima finančni posrednik/vlagatelj, ki prejme plačilo, vrednostne papirje
Vrsta računa	<p>Vrsta računa v skladu s členom 38 Uredbe (EU) št. 909/2014 in drugi računi:</p> <p>A – Lastni račun (ki ga vodi udeleženec centralne depotne družbe (CDD) izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>B – Splošni račun tretje osebe (ki ga za račun strank vodi udeleženec CDD izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>C – Posamezni račun tretje osebe (ki ga za stranko vodi udeleženec CDD izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>D – Podroben račun registra splošnega računa tretje osebe (vrednostni papirji stranke, vključeni v splošni račun tretje osebe, ki ga vodi udeleženec CDD izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>E – Globalni račun tretje osebe, razen B</p> <p>F – Posamezni račun imetnika vrednostnih papirjev, razen D ali C</p> <p>G – Druga vrsta računa</p>

C. Informacije o plačniku plačila dividend ali obresti

<p>Identifikacija finančnega posrednika, od katerega poročevalec prejme plačilo dividend ali obresti</p> <p>Če se uporablja možnost sporočanja iz člena 10(4): oddelek C vsebuje informacije o vsakem certificiranem finančnem posredniku, ki je del plačilne verige vrednostnih papirjev. Te informacije se nanašajo na zaporedno plačilno verigo finančnih posrednikov.</p>	
Pravna oseba	Ime, LEI, davčna številka, ki jo dodeli država članica vira, če je na voljo, in davčna/-e številka/-e, ki jo/jih dodeli/-jo jurisdikcija/-e rezidentstva za davčne namene, jurisdikcija/-e, ki izda/-jo davčno številko, naslov, EUID, če je to ustrezno
Številka naložbenega računa	Številka računa, na katerem je imel finančni posrednik, ki pošilja plačilo, vrednostne papirje
Vrsta računa	<p>Vrsta računa v skladu s členom 38 Uredbe (EU) št. 909/2014 in drugi računi:</p> <p>A – Lastni račun (ki ga vodi udeleženec centralne depotne družbe (CDD) izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>B – Splošni račun tretje osebe (ki ga za račun strank vodi udeleženec CDD izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p>

Vrsta informacij	Specifikacija
	<p>C – Posamezni račun tretje osebe (ki ga za stranko vodi udeleženec CDD izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>D – Podroben račun registra splošnega računa tretje osebe (vrednostni papirji stranke, vključeni v splošni račun tretje osebe, ki ga vodi udeleženec CDD izvirnega registra vrednostnih papirjev)</p> <p>E – Globalni račun tretje osebe, razen B</p> <p>F – Posamezni račun imetnika vrednostnih papirjev, razen D ali C</p> <p>G – Druga vrsta računa</p>

D. Informacije o plačilu dividend ali obresti

Izdajatelj	Naziv, davčna števila ali, če te ni, LEI ali EUID, uradni naslov
CDD	Identifikacija centralne depotne družbe izvirnega registra vrednostnih papirjev
ISIN (mednarodna identifikacijska številka vrednostnega papirja)	Identifikacija vrednostnega papirja
Vrsta vrednostnega papirja	Vrsta delnice, osnovni vrednostni papir potrdila o lastništvu, obveznica
Število vrednostnih papirjev, ki dajejo pravico do prejema plačila	Število poravnanih vrednostnih papirjev
	Število vrednostnih papirjev, ki čakajo na poravnavo
Vrsta plačila	<p>Gotovina</p> <p>Delnice (navesti, če izhajajo iz dividend v obliki delnic, in številka ISIN)</p>
COAF (uradni identifikator dogodka korporacijskega dejanja) ali, če ta ni na voljo, podrobne informacije o razdelitvi	Opredelitev dogodka (razdelitev dividend/obresti)
Zadevni datumi	Prvi trgovalni dan brez upravičenja do dividende, referenčni datum, datum plačila
Znesek dividend ali obresti, ki je bil/bo prejet, in valuta	Bruto znesek, neto znesek
Informacije o davčnem odtegljaju	Stopnja davčnega odtegljaja, ki se je uporabila ali se bo uporabila, znesek odtegljaja, znesek in stopnja dodatne dajatve, če je primerno
	Pravna podlaga za stopnjo davčnega odtegljaja, ki se uporablja (izpolniti, če je oseba iz oddelka A certificirani finančni posrednik registriranega lastnika)
IBAN gotovinskega računa	IBAN računa, na katerega je bilo plačilo nakazano

Vrsta informacij	Specifikacija
E. Informacije o uporabi ukrepov za preprečevanje zlorab, ki jih mora izvesti certificirani finančni posrednik, ki zahteva zmanjšanje	
Informacije o obdobju razpolaganja z osnovnimi delnicami, s katerimi se javno trguje	<p>Dve polji:</p> <p>1) za osnovne delnice, pridobljene več kot pet dni pred prvim trgovalnim dnevom brez upravičenja do dividende – število delnic</p> <p>2) za osnovne delnice, pridobljene v obdobju znotraj petih dni pred prvim trgovalnim dnevom brez upravičenja do dividende – število delnic</p> <p>(V primeru rednih trgovalnih pozicij se uporablja načelo „prvi noter, prvi ven“ (FIFO))</p>
Informacije o finančnem dogovoru	<p>Navedi dokaze o kakršnih koli finančnih dogovorih, ki vključujejo osnovne delnice, s katerimi se javno trguje, ki na prvi trgovalni dan brez upravičenja do dividende niso bile poravnane, niso potekle ali niso kako drugače prenehale</p>
	<p>Zaosnovne delnice, povezane s finančnim dogovorom – število delnic</p>
	<p>Za osnovne delnice, ki niso povezane s finančnim dogovorom – število delnic</p>
F. Informacije v zvezi s transakcijami, ki jih lahko zahteva država članica vira v skladu s členom 10(2)	
Informacije o transakcijah osnovnih vrednostnih papirjev od enega leta pred referenčnim datumom do vključno 45 dni po referenčnem datumu	Datumi trgovanja
	Pogodbeni ali dogovorjeni datumi poravnave
	Dejanski datumi poravnave
	Zadevno število vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje
	Vrsta transakcije: nakup, prodaja, posojilo, prenos, drugo
G. Informacije v zvezi s potrdili o lastništvu, ki jih lahko zahteva država članica vira v skladu s členom 10(2)	
Če gre za plačilo dividend, ki izhajajo iz potrdila o lastništvu	<p>Ime, mednarodna identifikacijska številka vrednostnega papirja (npr. ISIN) potrdil o lastništvu in osnovnih delnic</p>
	<p>Ime banke, v kateri so deponirane temeljne delnice</p>

Vrsta informacij	Specifikacija
	Razmerje med potrdili o lastništvu in temeljnimi delnicami
	Število potrdil o lastništvu registriranega lastnika, ki dajejo pravico do plačila dividend
	Datum plačila dividende, ki izhaja iz potrdila o lastništvu
	Skupno število izdanih potrdil o lastništvu na referenčni datum
	Skupno število osnovnih delnic za vsa izdana potrdila o lastništvu na referenčni datum